

Ontslag bij LOKO

Afgelopen woensdag overheerste opschudding de gelederen van de Leuvense studentenraad LOKO. Kringencoördinator Jeff Bortels bood in een brief aan de Algemene Vergadering (AV) zijn ontslag aan. De CoCo, het dagelijks bestuur van LOKO, betreurt het ontslag, maar adviseert de AV het ontslag te aanvaarden.

MARGOT HOLLEVOET

In een open brief aan de AV motiveerde Bortels zijn ontslag. De soms moeizame werking van de kringraad bezorgde hem frustraties en ook met de werkwijze van voorzitter Bram Smits en financieel beheerder Jozef Janssens ging Bortels niet altijd akkoord.

Zaterdag volgde het officiële antwoord van de CoCo, de Coördinatorencommissie, aan de AV. Het bestuur gaf aan het ontslag te betreuren, maar stelde dat het niet in het voordeel zou zijn van zowel LOKO als Bortels zelf om de samenwerking voort te zetten. "Het heeft geen zin je nog vrijwillig in te zetten voor een project waarvoor je de moed niet kunt opbrengen – noch voor de persoon, noch voor de organisatie," staat te lezen in de antwoordbrief.

Het ontslag van Bortels zal deze vrijdag bediscussieerd worden op de AV van LOKO. Op korte termijn zullen zijn taken overgenomen worden door de rest van de CoCo.

Stewards en politie in de clinch

Na een aantal stevige overlastnachten trekken de stewards van de verschillende Leuvense fakbars hard van leer tegen de Leuvense politie. De fakbars moeten steeds meer stewards inzetten, maar de politie stelt daar steeds minder tegenover, zo klinkt het. De stewards schuwen de harde woorden niet: "De politie kijkt toe en doet niets." Reactie van de politie? "Ook de stewards gedragen zich soms als veredelde bloempotten."

PIETER HAECK EN CHARLOTTE VEKEMANS

Reeds bij het begin van het academiejaar werd duidelijk dat de fakbars dit jaar meer stewards zouden moeten inzetten om de overlast aan de Leuvense fakbars binnen de perken te houden. Het rookverbod liet de mensenmassa buiten aan de fakbars fors aangroeien en vereiste de inzet van extra krachten aan de deuren van de studentencafés. Ook in het fakbarcharter lieten zowel politie als fakbars optekenen extra inspanningen te zullen doen.

Bij de verschillende fakbars klinkt het nu misnoegd dat de politie haar deel van het beloofde werk niet nakomt. Vooral bij de kringen die hun fakbar hebben op de Tiensestraat worden de harde woorden niet geschuwd. "Terwijl wij onze inspanningen opvoeren en drie avonden per

week tot 5 uur stewardshiften voorzien, stelt de politie daar maar weinig tegenover," aldus Caroline Vernaillen, kringcoördinator bij Politika. "Ons enig

"Wij doen steeds meer, de politie steeds minder"

machtsargument tegenover lastige personen is hen te verbaliseren of te waarschuwen dat de politie aanwezig is en pv's kan uitschrijven. Als de politie dat dan niet blijkt te doen, hebben wij geen poot meer om op te staan."

Ook bij de naburige Pavlov is men hard voor het zogenaamde lakse optreden van de politie. Quirin Dalemans, kringcoördinator bij de Psychologische Kring, verduidelijkt: "Vergeleken met vorig jaar is de onder-

steuning voor de stewards dit jaar veel minder. Vorig jaar werd er nog actief gepatrouilleerd. Regelmatig passeerde er een combi, politiemensen stapten al eens uit en deden een praatje met de stewards. Sinds het invoeren van het rookverbod en het aangroeien van de mensenmassa doet de politie echter niets meer. Terwijl wij onze inspanningen meer dan verviervoudigd hebben, hebben veel stewards bij ons niet het gevoel dat de politie zelf meer doet. Meer nog, wij doen steeds meer, de politie steeds minder."

Klopt niet, zo klinkt het bij Nick Van den Bussche, studenteninspecteur bij de politie van Leuven. "Wij zetten wel degelijk meer overlastteams in. Boven-

dien moeten de stewards goed beseffen dat er twee verschillende soorten teams op pad zijn tijdens een nacht. Interventieteams moeten reageren op alle verschillende soorten oproepen en zullen logischerwijs soms de fakbars voorbijrijden, op weg naar een andere taak. Overlastteams daarentegen komen wel ingrijpen. Bij de stewards ontstaat dan de perceptie dat de politie niets doet. Onterecht."

Lees verder p. 6

TEN
2
DE

Genderquota

Het zit er bovenarms op tussen studenten en het kabinet-Smet. Het kabinet-Smet heeft eenzijdig genderquota toegevoegd aan stuvodecreet. Ook de universiteit is allesbehalve amused.

PAGINA 9

Fietsenstalling

Er is al veel gezegd en geschreven over het Rector De Somerplein, maar nu brengt ook de fietsenstalling eronder de tongen in beroering. Dat de fietsenstalling 's nachts sluit, stuift op veel verzet. Het stadsbestuur zet echter onverbidde door. Pro en contra.

PAGINA 2

Proffentekort

Afgelopen jaar klonk de noodkreet van de universiteiten al erg luid: "Er zijn te weinig proffen." Na een jaar bestaat er nog erg veel scepsis over de beloofde vooruitgang. Bovendien lijkt een onderfinanciering van de integratie de situatie nog te verergeren.

PAGINA 3

Adam Cohen

Hoe het voelt om "zoon van" te zijn? Zeer goed, zo blijkt. Adam Cohen bewondert zijn vader Leonard, maar hij is zelf toch bovenal een muzikale duizendpoot.(PH)

PAGINA 16

Beeld |

Onze fotograaf Joachim Beckers sprak ware woorden toen hij zei: "Een sopraan, die fotografeer je het best op een balkon." Getuige deze foto van de nieuwe Leuvense Stadssopraan, Noémie Schellens.

Na een stadsdeejay, een stadskok en een stadsfotograaf is het nu aan haar om vanaf haar balkon Leuven in de ban te brengen van hemelse gezangen. Op pagina 11 vind je een interview met haar.(PH)

Splinter

DURE CURSUSSEN

Het nieuwe semester is begonnen en ondergetekende ging de afgelopen weken al braaf zijn boeken inslaan. Voor wie tegenwoordig al eens een Acco of cursusdienst frequenteert, is het absoluut geen nieuws meer dat de prijzen daar al eens uit de pan durven te swingen. vijftig, zestig of zelfs zeventig euro voor een boek, het is meer regel dan uitzondering. Bovendien blijken proffen massaal over te stappen van goedkopere cursussen naar duurderde boeken.

Betekent die vleesgeworden realiteit dan dat de studenten zich automatisch moeten neerleggen bij de situatie? Zo lijkt het wel. Ze zwaaien *en masse* de witte vlag, beschouwen de strijd als gestreden en verloren. Hand in hand lopen ze door de straten en roepen ze luidkeels: "Hoera! Wij zijn zo'n gegoede generatie studenten! Wij mogen vele honderden euro's aan boeken uitgeven!"

Het wordt tijd dat de studenten weer wat assertiviteit aan de dag leggen in de problematiek van de dure cursussen. Neen, beste studenten, het is niet normaal dat jullie per semester honderden euro's aan boeken moeten neertellen. En neen, het is evenmin logisch dat er uit een boek waarvoor jij meer dan vijftig euro hebt neergeteld, slechts een paar hoofdstukken worden gezien.

BARRICADES

Het wordt daarom hoog tijd dat we de barricades opklimmen en strijden voor goedkopere cursusprijzen. Wat hoor ik u nu zeggen? Dat u daar studentenvertegenwoordigers voor verkozen hebt? Dat zij de excessen van dit kwaad wel zullen bestrijden? Dat u alle vertrouwen hebt in een goede afloop.

Laat me niet lachen. Uw kring weigerde in de vorige *Veto* elke commentaar over hun cursusdienstpolitiek. Misschien maken ze wel schandalige winsten op de cursussen, die ze dan schaamteloos pompen in leeglopende feestjes. Misschien word je wel bedrogen waar je bij staat. Door de mensen waar jij amper een semester eerder voor gestemd hebt.

Maar misschien strijdt LOKO wel voor goedkopere cursussen? Is dat uw suggestie? Laat mij u even terug met de voetjes op de grond plaatsen. Het antwoord is neen. LOKO is amper bezig met goedkopere cursussen.

De Accofractie van uw geliefde studentenraad ligt meer dan ooit op apegapen. Ondergetekende mocht ze nog maar zelden aanschouwen op een Algemene Vergadering, Algemeen Bureau of één van die andere organen. Om nog maar te zwijgen van het aantal nota's, actieplannen of standpunten dat de fractie naar voren schoof. We zouden ons al sterk moeten vergissen, maar het aantal zal heus niet verder geraken dan één of twee.

Laten we onszelf allemaal even naar het oosten draaien. En bidden voor transparantie bij de kringen. En laat ons tegelijkertijd een wekker offeren. Zodat de Accofractie eindelijk eens wakker wordt. Zodat ze beseffen dat een cursuspakket van meerdere honderden euro's het er voor veel studenten en hun ouders economisch erg moeilijk op maakt.

Door Pieter Haeck

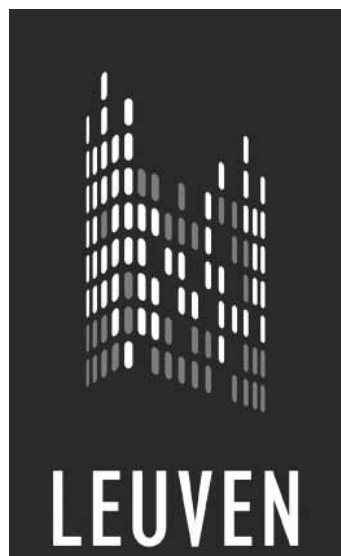
Een Splinter wordt door een Veto-medewerker ten persoonlijke titel geschreven.

Openingsuren ondergrondse fietsenstalling De Somerplein

Elke week poneert Veto een controversiële stelling die verschillende experts toelaat verbaal met elkaar in de clinch te gaan. Nadat het nieuwe Rector De Somerplein is ingehuldigd kan elke student zijn stalen ros parkeren in de ondergrondse fietsenstalling. Er is echter één klein detail: de fietsenparking is van zondag tot woensdag open tot middernacht en van donderdag tot zaterdag tot 3 uur. Wanneer je fiets toch blijft staan, moet je betalen.

JORIS HIMPENS

Veronique Charlier, Ruimtelijke ontwikkeling Leuven

Directeur van Ruimtelijke Ontwikkeling van Stad Leuven Veronique Charlier steunt deze logica. "De openingsuren van fietsenstalling zijn gekozen in functie van de betaalbaarheid en de behoefte van de student met betrekking tot het uitgaansleven. Het zijn echter minimumopeningsuren die worden meegegeven aan de uitbater. De uitbater kan die zelf nog verlengen."

Veto: *Van maandag tot woensdag wordt toch ook uitgegaan?*

Veronique Charlier: «We denken dat het zwaartepunt nog meer ligt van donderdag tot zaterdag. Dat werd ons ook aangegeven door de Leuvense horeca. Er werd niet enkel rekening gehouden met de studenten maar ook met andere groepen, bijvoorbeeld humaniorastudenten. Bovendien moet men ook rekening houden met andere culturele activiteiten, zoals theater en concerten, waar het zwaartepunt meer ligt op het begin van de week.»

Veto: *Zijn er andere alternatieven mogelijk?*

Charlier: «Een registratiesysteem zou voor de infrastructuur een grote ingreep vragen. Daarnaast speelt niet alleen het aspect van fietsdiefstal mee, maar ook het sociale aspect»

«We mogen niet vergeten dat het een ondergrondse fietsenstalling is, waar aanwezigheid van andere personen gewenst is. Er is zeker evaluatie mogelijk op termijn, maar daarvoor moeten we het eerst een kans geven. Op dit moment is het voorbarig om al andere conclusies te trekken.»

Veto: *Hebt u begrip voor de publieke tegenkanting?*

Charlier: «Uiteraard hebben we er begrip voor als stad. We vinden het echter belangrijk dat er in de parking een sociale controle is om veiligheid en comfort te bieden. Dat heeft een kostprijs, maar we gaan dit eerst gewoon moeten uitproberen. Niets is onherroepelijk.»

Bij de heraanleg van het Fochplein is ook een ondergrondse fietsenparking gepland die goed is voor 560 plaatsen. Schitterend plan voor elke student die zijn foutgeparkeerde fiets niet graag in beslag ziet genomen worden door de politie.

Alleen is de fietsenparking niet geschikt voor elke student. Nachtraven zullen hun fiets er niet kwijt kunnen. Wanneer een student zijn fiets laat overnachten, moet hij betalen.

Die regeling valt niet in goede aarde bij verschillende Leuvense politieke partijen, zoals Jong Groen Leuven en Open Vld. Ook in de publieke opinie zette dit al heel wat kwaad bloed. Toch keurde het schepencollege de vergunning en de voorwaarden van de ondergrondse fietsenstalling goed.

Lies Corneille ondervoorzitster Jong Groen

Lies Corneille van Jong Groen Leuven is niet te spreken over de regeling. "De regeling die het schepencollege heeft goedgekeurd is een basisnorm voor de uitbating van de ondergrondse fietsenstalling.»

«Wij denken dat dit een rare logica is voor een fietsenstalling. Eigenlijk zou die de hele nacht door moeten open zijn. Leuven profileert zich als een bruisende studentenstad, maar een fietsenstalling die 's nachts sluit lijkt me dan redelijk absurd.»

«Bovendien denken mensen ook niet zo planmatig vooruit wanneer ze uitgaan. Daarom zal de fietsenstalling veel minder gebruikt worden. Als er nog iets meer geïnvesteerd wordt, zal ze veel meer zal renderen dan ze nu zal doen. Men moet mensen stimuleren om hun fiets ondergronds te parkeren en dat vergt een andere aanpak dan een autoparking. De fietser

moet het zo gemakkelijk mogelijk gemaakt worden.»

Veto: *Hebben jullie dan zelf andere voorstellen?*

Lies Corneille: «De kosten om een fietsenparking de hele nacht te laten bezetten door personeel is te groot. Er zijn echter andere mogelijkheden zoals een badge of de elektronische identiteitskaart. Dat laatste kan gebruikt worden om de fiets te registreren.»

KOSTEN

Veto: *Dat systeem zal waarschijnlijk ook wat kosten?*

Corneille: «De kosten zullen hoger zijn, maar dan heeft men een fietsenparking die 's nachts niet leeg zal staan. Andere kosten die nu worden gedaan zijn in onze ogen ook overbodig, zoals gekoelde lockers. Het budget voor het koelingsysteem kan dan beter gebruikt worden voor ons een efficiënt fietsenstalling systeem.»

Een mening hierover? Ga naar www.facebook.com/vetoleuven

Uitslag stelling vorige week: Universiteiten mogen zichzelf evalueren.

PRO: 0% CONTRA: 100% (Totaal aantal stemmen: 118)

Proffentekort |

"Er is geen bijkomende ruimte gecreëerd"

Vorig jaar klonk de noodkreet erg hard. De numerieke verhouding tussen het aantal professoren en het aantal studenten bleek totaal scheefgetrokken. Nu, een jaar later, blijkt het leed zeker nog niet opgelost. Een rondje langs de verschillende faculteiten toont aan dat het probleem nog erg nijpend is.

WOUTER GOUDESEUNE & PIETER HAECK

Het tekort aan professoren blijkt zeker nog te bestaan. Onder meer Lieven Boeve, de decaan van de Faculteit Theologie en Religiewetenschappen, haalt een aantal redenen aan waarom het proffentekort nog steeds bestaat. "Ten eerste zijn er meer studenten, die elk op zich ook nog eens allemaal gebruik maken van de aangeboden flexibilisering. *A la tête du client* moeten er schakelprogramma's, voorbereidingsprogramma's en dergelijke worden aangeboden. Het spreekt voor zich dat dit extra inspanningen van de administratie vergt, maar ook extra ondersteuning wat betreft begeleiding."

Dat de studenten in het begin van het jaar luidop pleitten voor activerende onderwijsvormen, maakt het probleem nog nijpender. "De vraag naar activerende onderwijsvormen zet het probleem inderdaad nog meer onder druk. Er is wel een middenkader, een aantal tijdelijke post-docs, die het tekort van professoren opvangen, maar dat is een weinig structurele oplossing."

HUMANE WETENSCHAPPEN

Verder lijkt de situatie sterk afhankelijk van faculteit tot faculteit. Zo heeft de faculteit Letteren volgens decaan Luk Draye zeker extra personeel nodig: "In vergelijking met tien jaar geleden zijn er tien procent minder ZAP'ers (*Zelfstandig Academisch Personeel, red.*) aan onze faculteit, ondanks de stijging van het aantal studenten."

doorheen de hele humane wetenschappen een euvel, en overigens zeker niet alleen aan de KU Leuven. Hetzelfde patroon tekent zich af aan de verschillende Vlaamse universiteiten."

Zoals decaan Sels aangeeft, ligt het probleem voornamelijk bij de Humane Wetenschappen. Bij de faculteit Geneeskunde zijn de geluiden immers heel anders. "Er is geen probleem aan onze faculteit. Er is altijd wel

Peter Lievens geeft aan dat er de afgelopen jaren slechts lichte inspanningen zijn geweest. "Er is geen bijkomende ruimte gecreëerd," aldus Lievens.

In december verklaarde Vlaamse minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) nog de middelen vrij te zullen maken om duizend extra ZAP'ers aan te leveren deze legislatuur. Het plan wordt echter op enige scepsis onthaald.

BUITENLANDSE PROFESSOREN
Een andere vaststelling in het profbestand is de opmerkelijke stijging van het aantal buitenlandse proffen. Toch is dit geen gevolg van het proffentekort zelf. "Het feit dat er veel buitenlanders appliceren, is een teken van de uitstraling van de KU Leuven," zegt Jan Goffin. Ook Sels, decaan van de Faculteit Economie, beaamt dat het aantrekken van buitenlandse proffen niets te maken heeft met het tekort.

Ook Luc Sels, de decaan van de Faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen, beargumenteert dat meer personeel nog altijd een absolute vereiste is: "De ratio tussen het personeel en de student is verslechterd, wat leidt tot een toenemende werkdruk bij de professoren. Vergeleken met veel internationale partneruniversiteiten hebben we te weinig professoren. Dat is echter

een tekort - of beter een vraag - naar goed academisch personeel, maar het is in elk geval geen acuut probleem aan onze faculteit," aldus decaan Jan Goffin.

VERANDERD?

Is er dan niets veranderd ten opzichte van vorig jaar? "Weinig," klinkt het onder meer bij de faculteit Wetenschappen. Decaan

"Die belofte is gedaan nog voor de huidige economische crisis. Ik durf geen voorspelling te maken over de uitvoering van dat plan," zucht Draye. Bovendien betekent een serieuze inspanning op het gebied van het personeel automatisch een besparing op andere vlakken. "Het valt te vrezen dat de middelen constant blijven en de enveloppes niet groter worden," aldus Boeve.

"Internationalisering in de academische staf is een must in een faculteit die toch ook wel een business school is. De reden waarom dit niet meer gedaan wordt, ligt aan de hoge kwaliteit van veel Belgische kandidaten. Andere factoren zijn de weinig competitieve arbeidsvoorwaarden ten aanzien van sommige Duitse of Nederlandse universiteiten of de strikte taalvoorwaarden in het academisch onderwijs," aldus Sels.

Middelen integratie zijn ontoereikend

In 2013 zullen de academische hogeschoolopleidingen integreren in de universiteiten. Hoewel deze gigantische operatie het hele Vlaamse hogeronderwijslandschap dooreen zal schudden, worden er niet meteen voldoende middelen voorzien voor die integratie. Een toename van het reeds bestaande personeelstekort valt te verwachten, zo klinkt het.

JELLE MAMPAEY

Maurice Vaes, algemeen directeur van de KHKempen en vertrouwd met de financiering van de integratie, stelt onomwonden dat er niet voldoende financiering voorzien wordt voor de integratie van academische hogeschoolopleidingen in de universiteiten. "De ambities waren aanvankelijk groot, maar nu worden ze niet gehaald," aldus Vaes.

"Er is te weinig geld voorzien voor de professionele en academische opleidingen. Ik begrijp dat veel sectoren moeten inleveren, maar voor ons was de integratie een

moment waar we gerekend hadden op verbetering. We blijven nu achter op de landen die ons omringen. Dat is niet de juiste keuze van Vlaanderen."

De concrete gevolgen zullen vooral te voelen zijn in het personeelsbeleid, een domein dat al met tekorten kampt. "Zowel de professionele opleidingen, die alleen achterblijven, als de integrerende academische opleidingen zullen moeten inboeten aan personeel. We hadden verwacht dat de integratie een verhoging van onderzoekers met zich mee zou brengen. In het beste geval blijft dat aantal gelijk. Dat is een ontgoocheling."

INDEX

"Een belangrijke oorzaak voor het tekort is de indexering. Elk jaar opnieuw ligt de indexering van de middelen die wij krijgen lager dan de indexering van de loonkosten. Ook nu weer blijven we 1 procent achter. Relatief gaan we er zo op achteruit. Als men het onvoldoende opvolgen van de index volhoudt tot 2023, dan zijn de middelen voor de integratie een maat voor niets. Dan is het geld dat men uittrekt voor de integratie gewoon opgesoupeerd met het dichtrijden van de index."

Bovendien worden de ambities sowieso niet gehaald, zegt Vaes. "Het Vlaams regeerakkoord belooft dat 2 procent van het Bruto Regionaal Product aan Hoger Onderwijs besteed zal worden. Momenteel is dat 1,29 procent. Wanneer de integratie volledig afgerond is in 2023, zal dat 1,4

procent zijn. Je zou kunnen zeggen dat dat een succes is, want we zullen erop vooruitgegaan zijn, maar we halen de doelstelling niet."

STERKE GROEP

Volgens Vaes zal de Associatie KU Leuven dat financieringstekort beter kunnen opvangen dan andere associaties. "De Associatie KU Leuven is een sterke groep waar hard gewerkt wordt aan een goede samenwerking tussen universiteit en hogescholen. Wij maken goede afspraken en springen rationeel om met de middelen. In deze periode van schaarste zullen we er als associatie goed uitkomen. Bij andere associaties zijn er vaak dubbele kosten. Ik wil me niet bemoeien met de interne werking van andere associaties, maar ik krijg wel signalen dat er associaties zijn waar men elkaar nauwelijks kent."

Het invoeren van het Individueel Examenrooster (IER) is niet zonder horten of stoten verlopen. In de eerste *Veto* van dit academiejaar berichtten we over de complexiteit van het systeem en de manier waarop het invoeren niet helemaal vanzelfsprekend was. "De vervroegde examenplanning is ingevoerd vanuit het besef dat een nieuwere aanpak nodig was om verder te kunnen in de flexibele diplomaruimte," aldus vicerector Studentenbeleid Tine Baelmans.

KRINGEN

Nu de eerste examenperiode en dus ook de de vuurdoop voor het IER achter de rug

is, werden de bestaande tekortkomingen duidelijk. "Bij Letteren was er een groot ongenoegen over de regeling van mondelinge examens," zegt Bram Demulder van Studentenraad Letteren (StRaaL). "Vroeger kregen studenten een indeling per tijds-slot van pakweg een kwartier, wat in het huidige IER helemaal niet mogelijk is. Het gevolg was dat proffen achteraf een lijst met examenmomenten op Toledo beschikbaar moesten maken. Dat zorgde voor de nodige verwarring." Vanwege die bezorgdheid wilt StRaaL een actiegroep rond het IER oprichten om de problemen aan te kaarten. "Het doel van die actiegroep zal zijn aan de faculteit het signaal te geven dat er op termijn nood is aan een regelgeving omtrent het IER. Er bestaat momenteel namelijk geen officieel reglement waardoor gemaakte beloftes in verband met de examens konden worden ingetrokken."

"Bij ons werden 13 vakken verplaatst en 6 vakken van vorm veranderd," zegt Anke Van den Bergh, preses van LBK. Ze beweert daarmee de twijfelachtige eer van het meeste aantal onregelmatigheden op naam van haar faculteit te mogen schrijven. "Meestal was dat omdat er te veel studenten waren ingeschreven op eenzelfde moment. Daardoor moesten sommige vakken

verplaatst worden, terwijl andere vakken schriftelijk afgenomen werden in plaats van mondeling, wat oorspronkelijk de bedoeling was. Zelfs tijdens de blok- en examenperiode vonden nog een aantal veranderingen plaats. Wij hebben daarover toen veel vergaderd met de faculteit en hebben een oplossing gevonden voor de volgende examenperiode, zodat deze problemen in het vervolg kunnen worden vermeden."

UNIVERSITEIT

De universiteit zelf is over het algemeen minder bezorgd. "De evaluatieronde bij studenten, examenplanners en ombudspersonen is achter de rug. Daaruit halen we enkele punten voor verbetering voor de toekomst. Grote problemen rond verschuivingen heb ik echter enkel sporadisch gehoord," zegt Baelmans. "Er waren wel gevallen waarbij te veel studenten eenzelfde examenmoment hadden als gevolg van een invoerprobleem. Dat was dus eerder een probleem van omgaan met de nieuwe ICT-toepassing dan een fout van het IER. In die gevallen heeft men overmacht ingeroepen om van een mondeling naar een schriftelijk examen over te gaan."

"Over het algemeen zijn we het eerste - en dus zwaarste - jaar vrij behoorlijk door-

gekomen. Dankzij de enorme inspanning van vele personeelsleden en natuurlijk ook mede door de flexibiliteit van de studenten hebben wij deze veranderingen kunnen doorvoeren. Het systeem staat echter nog in zijn kinderschoenen. We gebruiken daarom een zo groot mogelijk deel van het beschikbare budget om het probleem op te lossen. We zijn volop bezig met aanpassingen voor de derde examenperiode en voor volgend academiejaar."

LBK

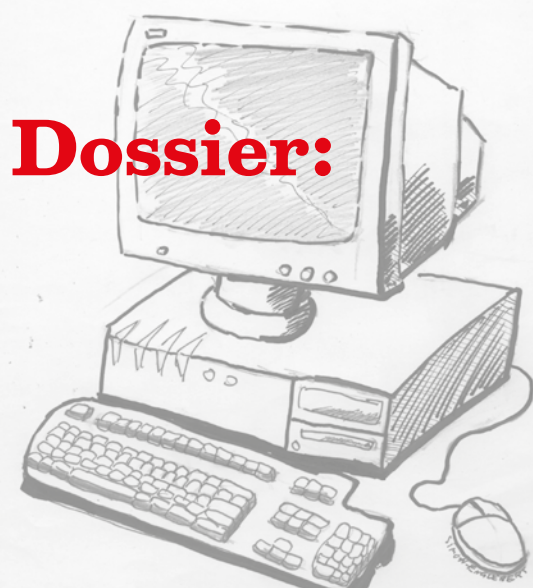
Bij LBK kregen studenten voor de invoer van het IER ook reeds in oktober en februari ruim op tijd een volledig examenrooster. Daardoor lijkt voor hen het huidige systeem eerder een stap achteruit dan een verbetering. "Als er faculteiten zouden zijn die liever teruggaan naar een vorig systeem, is dat voor mij geen probleem," laat Baelmans weten. "Maar het was wel op vraag van de meeste faculteiten dat het IER is ingevoerd en ik heb het gevoel dat ze toch eerder constructief vooruit kijken dan dat ze terug verlangen naar het vorige systeem. De vervroegde examenplanning volledig verlaten, lijkt mij in het kader van de doorgevoerde flexibilisering nagenoeg onhaalbaar."

IER

VERBETERING IN ZICHT?

De vervroegde examenplanning werd dit academiejaar over de hele KU Leuven in gebruik genomen. Veto meet nu de schade op.

PIETER HIELE

Dossier:

ICT aan de KU Leuven

De ICT aan de KU Leuven. Er wordt vaak op gesakkerd. Toledo, KU Loket, de Webmail, het IER, het ISP. Begrippen waar u vast mee bekend bent, al dan niet omdat ze u regelmatig tegenwerken. De ondercapaciteit van de dienst ICTS wordt vaak aangehaald als mogelijke oorzaak, maar toch kunnen wij het niet laten verder te graven naar problemen, mogelijkheden, gevaren en kansen.

TOLEDO

ONDERWIJS VAN DE TOEKOMST

De mogelijkheden van Toledo worden niet volledig benut, dat zegt Luc Vandeput (KHLuven). Volgens hem kan Toledo een steeds belangrijker rol spelen. Hij ziet het online platform als een belangrijk element in het onderwijs van de toekomst. De proffen proberen intussen bij te blijven, terwijl de studenten vooral zwijgen.

PIETER HIELE EN JELLE MAMPAEY

Luc Vandeput is voorzitter van de werkgroep onderwijskundige aspecten van digitaal leren van de Associatie KU Leuven en tuitert uitvoerig over e-books en Youtube. Volgens hem kan Toledo een belangrijke rol spelen in het onderwijs van de toekomst: "Toledo kan de geslotenheid van de hedendaagse cursussen vervangen door een meer 'open' benadering. Samenwerken met collega's uit andere opleidingen, samenwerken met collega-studenten en experts *worldwide*, contacten leggen met het werkveld maakt onderwijs boeiend en levensecht. Toledo kan een katalysator zijn om innovatief onderwijs mee vorm te geven."

Zo ver zijn we echter nog niet. Vandeput benadrukt dat er nog veel ruimte is voor vooruitgang: "De mogelijkheden van ICT en Toledo worden zeker niet helemaal benut in het onderwijs- en leerproces. Onderzoek toont aan dat een leerplatform als Toledo grotendeels als een soort veredelde postbank wordt gebruikt: docenten verza-

melen er hun cursusdocumenten die studenten daar kunnen lezen en afprinten. Wat momenteel reeds mogelijk is, maar veel minder wordt benut, zijn bijvoorbeeld de mogelijkheid tot het inleveren van taken, geven van feedback en quoteren van opdrachten. Er is nog veel meer ruimte voor verbetering, bijvoorbeeld op vlak van communicatie."

Dat vindt ook Dries Mahieu, ICT-verantwoordelijke bij LOKO: "Het gaat allemaal erg traag. Men weet wat beter moet, maar de middelen en de mankracht zijn er gewoon niet. Met één persoon extra binnen de onderwijscel van ICTS (*Informatie en Communicatie: Technologie en Systemen, de informaticadienst van de KU Leuven, red.*) zou alles een stuk sneller kunnen verlopen, maar daar is geen geld voor."

MOGELIJKHEDEN ONDERBENUT

"We spreken vaak van de 80/20-regel," legt Vandeput uit. "80% van de gebruikers gebruikt slechts 20% van Toledo. Dat heeft voornamelijk te maken met het feit dat docenten te weinig tijd hebben om precies de didactische tools van Toledo te leren kennen en op dat vlak de nodige competenties te verwerven. Aan de andere kant van het spectrum zien we dat studenten de afgelopen vier jaar steeds meer vragende partij zijn geworden van Toledo en er steeds meer gebruik van zijn gaan maken. De voor de hand liggende uitleg is dat studenten *digital natives* zijn. Ze zijn opgegroeid met computers en moeten weinig wegwijst gemaakt worden in die wereld. De proffen en docenten noemen we dan vaker *digital immigrants* die dat allemaal veel minder evident vinden."

"De moeilijkheid is dat de *digital immigrants* het onderwijs voor de *natives* moeten ontwerpen, aanbieden en ondersteunen. De kloof tussen de twee is groot, maar de docenten treft zeker geen schuld.

Het is immers niet moeilijk om vertrouwd te raken met Toledo, maar om het tot in de details te leren kennen en vooral de didactiek daarop af te stemmen vergt veel meer tijd en inspanning, die niet altijd voorhanden is."

"Om dat probleem op te lossen, moet men binnen de Associatie meer gaan samenwerken. Docenten kunnen onmogelijk specialist zijn in hun vakgebied en daarnaast nog onderwijstechnoloog zijn. Daarom is het een mogelijkheid om ontwikkelingsgroepen met experts samen te stellen die docenten kunnen bijstaan wanneer zij hulp nodig hebben."

NIEUWE TOEPASSINGEN

Blackboard, de ontwikkelaar achter Toledo, probeert ook aansluiting te vinden bij sociale netwerken zoals Facebook. Voor Vandeput is dat geen prioriteit, hij benadrukt dat studenten geen vragende partij zijn. Zij vinden dat sociale media los moeten staan van Toledo.

Een andere vernieuwing is het opnemen van lessen om ze op Toledo te plaat-

sen. "Daar wordt momenteel aan gewerkt," zegt Dries. "Twee dingen moeten in dat kader nog gebeuren. Elk auditorium moet met de nodige technologie uitgerust worden, en de lessen moeten vervolgens gemakkelijk op Toledo te raadplegen zijn. Wij zijn voorstander van het opnemen van lessen."

Daarnaast zijn er mogelijkheden om mobiel leren te stimuleren. Vandeput: "Denk aan pda's, tablets en smartphones die steeds populairder worden. Daarvoor bestaan een aantal nieuwe toepassingen van Blackboard die momenteel draaien op *test servers*. Er zijn heel veel mogelijkheden, daarom hebben we op associatieniveau prioriteiten vastgelegd voor 2012 en 2013."

Studenten lijken alvast niet wakker te liggen van de veranderingen, wat Vandeput betreurt: "Het valt op dat studenten heel braaf reageren. Studenten ondergaan mijns inziens zonder veel morren alle mogelijkheden van Toledo, terwijl het juist hun input is die onze prioriteitenlijst heel sterk zou kunnen beïnvloeden."

Doe de groentetas!

elke maandag een verrassend biologisch groente- en fruitpakket

@ Alma2, Alma 3, KHL, Lemmensinstituut, Groep T, Gasthuisberg en Letteren

data, plaats en uren: www.kuleuven.be/groentetas

(advertentie)

PROFESSOR SCHALLENBERGH OVER SYRIË

“ASSAD IS ERGER DAN ZIJN VADER”

Het conflict in Syrië blijft maar voortduren. Dagelijks vallen er doden en gewonden en toch onderneemt de wereld amper actie. Professor Arabistiek en Islamkunde Gino Schallenberg legt uit hoe dat komt.

JENS CARDINAELS EN THOMAS CLIQUET

Al sinds december 2010 proberen de Syriërs hun president Bashar al-Assad te verdrijven. Daar lijken ze vooralsnog niet in te slagen. Assad slaat met ijzeren hand terug en laat zijn soldaten schieten op zijn eigen volk. Daarbij spaart hij zelfs vrouwen en kinderen niet.

Het lukt de internationale gemeenschap niet om win te grijpen. De Syrische bondgenoten Rusland en China vetoden onlangs een resolutie van de Verenigde Naties die Assad opriep te vertrekken. “Toch zal Assad binnen afzienbare tijd plaats moeten ruimen,” zegt Gino Schallenberg, hoogleraar Arabistiek en Islamkunde aan de KU Leuven.

Veto: *Hoe komt het dat China en Rusland Assad blijven steunen?*

Gino Schallenberg: «Zij zijn traditionele bondgenoten van Syrië. Ze verwachten dat Assad niet zal wijken. Bovendien hebben beide landen ook een goede relatie met Iran, dat de rivaal is van het door het Westen gesteunde Saudi-Arabië.»

«De rivaliteit tussen die twee heeft zijn weerslag op de situatie in Syrië. Iran is namelijk Syrië's grootste bondgenoot. Saudi-Arabië speelt daarentegen een voortrekkersrol om het Assad onmogelijk te maken. Het wou al vrij snel harde maatregelen nemen, terwijl de andere leden van de Arabische Liga het nog zacht wilden spelen.»

“Zogenaamde hervormer valt door de mand”

Veto: *Hoe groot is de kans dat er alsnog militair wordt ingegrepen?*

Schallenberg: «Ik denk dat de VS en de EU daar wel aan denken, doordat ze in Libië succesvol ingegrepen hebben. Maar de situatie in Syrië is compleet anders. De voormalige Libische leider Moammar Kadhafi was vrij geïsoleerd. Hij was zelfs binnen de Arabische Liga een paria. Maar Syrië is meer ingebed in het Midden-Oosten, ondanks alle kritiek. Zo heeft bijvoorbeeld Jordanië nog steeds diplomaten in het land, terwijl de andere Arabische staten weigerachtig waren om hun diplomaten terug te trekken. Bovendien zou een militaire missie de regio destabiliseren, zeker nu de vijandigheid tussen het Westen en Iran vanwege diens kernprogramma groter wordt. Maar de kans op militair ingrijpen is wel klein geworden. Via

de Veiligheidsraad van de VN zal het wellicht niet meer lukken. Misschien zal de Arabische Liga nog iets ondernemen?»

Veto: *Hoe is het verzet georganiseerd?*

Schallenberg: «Enerzijds is er de seculiere oppositie, anderzijds de militant-islamitische. Die laatste groep zal meer en meer van zich laten horen in de komende maanden. Het is de vraag hoe de seculiere oppositie zal omgaan met de islamisten.»

«Het probleem is dat er binnen de religieuze groepen ook nog eens verschillende stromingen zijn. Bij de moslimgroepen heb je sjiiitische groepen, met onder andere de alawieten. Daarnaast heb je ook soennieten, druzen enzovoort. Dan hebben we het nog niet gehad over de christelijke stromingen in het land.»

«60 procent van de Syriërs is soenniet. De minderheidsgroepen werden altijd beschermd door Assad, die zelf tot de alawitische minderheid behoort. De alawieten zijn sterk vertegenwoordigd in het leger.»

ALAWIETEN

Veto: *Sommigen willen de rebellen bewapenen. Is dat een goed idee?*

Schallenberg: «Dat is gebeurd in Libië, hoewel dat officieel natuurlijk ontkend wordt. Maar dan is er het probleem dat je achteraf moet ontwapenen. Anderzijds vindt bijna iedereen dat er iets moet gebeuren. De vraag is: wat? Daarom proberen vandaag een zeventigtal landen tijdens een speciale conferentie in Tunesië te bekijken wat er gedaan kan worden. (Het interview werd vorige week vrijdag afgenomen; zie kader voor meer info over de conferentie, red.)

Veto: *Zal Assad verdreven worden?*

Schallenberg: «Tot een week geleden twijfelde ik, maar nu zie ik zijn einde naderen. Omdat er nu ook demonstraties zijn in de hoofdstad Damascus en nu ook de alawieten, de religieuze minderheid waartoe de Assads behoren, protesteren.»

«Maar eerst moet Assad een realistisch zicht krijgen op de situatie, want nu leeft hij in een soort luchtbel. Het is eigen aan zulke regimes dat slecht nieuws de leider niet bereikt. Hij krijgt enkel de hoer berichten te horen. Dat hebben we ook gezien bij Saddam Hoessein. Kadhafi had dat vreemd genoeg niet. Hij was koppig en hij had groothedswaanzin, maar ook een realistische inschatting. Toen de revolutie begon in Tunesië, wist hij hoe laat het was.»

«Ook zal Assad in tegenstelling tot Kadhafi wellicht niet tot het uiterste gaan. Hij zal eerder vluchten, misschien naar China of Rusland. Dat zou erg controversieel zijn, want op korte tijd heeft Assad een ware gruwel veroorzaakt. Hij is zelfs nog erger dan zijn vader, die in 1982 in Hama een bloedbad aanrichtte. Assad heeft zich jarenlang het imago van hervormer proberen aan te meten, maar nu valt hij door de mand.»

Syrië is niet te vergelijken met Libië, vertelt de professor.

VRIENDEN VAN SYRIË

Vorige vrijdag vond in de Tunesische hoofdstad Tunis de conferentie “Vrienden van Syrië” plaats. Het doel van de conferentie, die door de Syrische staatstelevisie “Vrienden van Amerika” genoemd werd, was een oplossing vinden voor het Syrische probleem.

De Britse buitenlandminister William Hague vertelde dat zijn land de oppositie officieel erkent. Maar het idee om de Syrische rebellen te bewapenen steunt hij niet. Daar dacht de Saudi-Arabisch buitenlandminister prins Saud al-Faisal anders over. Hij noemde de bewapening van de rebellen een schitterend idee. Maar over het

algemeen leverde de bijeenkomst weinig concrete maatregelen op.

Rusland, dat samen met China niet aanwezig was, liet wel weten dat ze het voorstel om een staakt-het-vuren af te kondigen, steunde. De Palestijnse groepering Hamas meldde dan weer dat het zijn steun aan Assad opzegde. Dat is opmerkelijk, aangezien Hamas zeer sterke banden heeft met Iran, dat sterk pro-Assad is.

Verder werd donderdag de voormalige secretaris-generaal van de VN Kofi Annan door de VN en de Arabische Liga aangesteld als speciaal gezant voor Syrië.(JC)

KORT INTERNATIONAAL

INTERNE OPLEIDINGSCONTROLE FAALT

NEDERLAND - Meerdere studenten Journalistiek van de Hogeschool Windesheim in Zwolle hebben onterecht een diploma gekregen, blijkt uit onderzoek van de Nederlands Vlaamse Accreditatie Organisatie (NVAO). Die organisatie controleert of opleidingen kwalitatief goed genoeg zijn. Docenten van de opleiding Journalistiek hebben werk van studenten als voldoende beoordeeld terwijl dat niet zo was. Van alle 360 studenten die de afgelopen twee jaar afstudeerden, kregen 86 hun diploma onterecht.

Hoe het tot zo'n lage kwaliteitsgraad van de opleiding kon komen, is mede te wijten aan het gebrek aan strikte inspectie.

De hogeschool controleerde haar leskwaliteit namelijk zelf. Als de NVAO de kwaliteit wilde onderzoeken, kon de hogeschool zelf kiezen welke papers ze doorstuurde.

In 2010 kwam er al een soortgelijk probleem aan het licht bij de Hogeschool Inholland. Momenteel wordt er ook naar de kwaliteit van opleidingen aan de Hogeschool Amsterdam onderzoek uitgevoerd.

De regering is daardoor aangespoord maatregelen te nemen om dergelijke voorvallen in de toekomst niet weer te laten gebeuren. Hopelijk neemt Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) hier akte van bij zijn plannen om de externe controle van hogeronderwijsinstellingen af te bouwen.(LdJ)

FATSOENLIJKE MENING?

TUNESIË - Een jaar na de verdrijving van de Tunesische ex-president staat de persvrijheid in het land nog erg onder druk. Drie journalisten van de Tunesische krant *Attounisia* werden gearresteerd wegens het publiceren van een ophefmakende foto van Sami Kedira, een speler van het Tunesische nationale elftal en Real Madrid, met het naakte fotomodel Lena Gercke.

Maar de arrestatie van de journalisten van de krant, waarvan de online editie een van de meest bezochte websites van Tunesië is, zorgde eveneens voor veel commotie. Sommigen schaalden zich achter de mediawet die bepaalt dat “het openbare fatsoen moet worden gerespecteerd”. Anderen,

waaronder veel Tunesische internetgebruikers, lieten de tegenovergestelde stem horen. Blogger Le Trocadero suggereerde dat de openbaar aanklager het Nationale Museum in Bardo ook maar moest vervolgen: “Er zijn daar naakte standbeelden van mannen en vrouwen in verdachte standjes. Zou u dat voor uw zus willen?”

Intussen zijn twee van de journalisten van *Attounisia* eerder deze week vrijgelaten, maar de directeur van de krant wordt nog steeds vastgehouden. Hij is niet de enige journalist die in Tunesië wordt vervolgd. Nabil Karoui, directeur van Nessma TV, heeft een aanklacht wegens godslastering aan zijn broek nadat hij de Frans-Iraanse animatiefilm *Persepolis* vertoond had.(LdJ)

CleanTech Challenge

Wetenschap ten dienste van markt en milieu

Maandag 20 februari was de officiële aftrap van de CleanTech Challenge, een wedstrijd om jonge, ondernemende talenten al een blik op het echte leven te gunnen. Het doosje muntjes dat in onze handen werd gedrukt, sprak tot de verbeelding: "Fresh idea? Check CleanTechChallenge. be and become our € 5.000 cash prize winner!"

LAURA HOLLEVOET

De CleanTech Challenge is een wedstrijd, georganiseerd door AFC Leuven en Vlerick Leuven Gent Management School. De competitie kadert in een bredere internationale krachtmeting, georganiseerd door London Business School en University College London. Het is de bedoeling innovatieve producten, diensten of processen voor te stellen die de milieu-impact minimaliseren. Ook de economisch toegevoegde waarde is van belang. De winnaar kan rekenen op de niet onaardige som van 5.000 euro.

Jan Lepoutre, assistent-professor Ondernemen en Strategie aan de Vlerick Leuven Gent Management School: "Deze wedstrijd is gegroeid uit mijn eigen ervaring. Ik ben afgestudeerd als bio-ingenieur aan de KU Leuven. Daarna heb ik onderzoek gedaan over hoe ondernemers denken. Die inzichten kunnen gedeeld worden met studenten uit technische faculteiten."

"Daar zit namelijk heel wat potentieel. Zo worden er vele patenten uitgeschreven, maar die vinden onvoldoende hun weg naar de markt. De bedoeling van deze wedstrijd is mensen met een passie voor CleanTech met technische vaardigheden en mensen met diezelfde passie, maar met kennis over het bedrijfsleven, samen te brengen."

MEMBRANEN

Vele fris geschoren burgerlijk ingenieurs scholen samen bij Kinopolis. Wij voelen ons een stofje op een weegschaal maar vragen toch wat hen bezielt. Laurent studeert burgerlijk ingenieur met een optie in Chemie: "We moesten voor school sowieso een project ontwerpen. Toevallig sloot dat goed aan bij deze wedstrijd, dus we besloten mee te doen. Wij willen gerecycleerde membranen maken, van eender welke stof." Ook Pieter, student Burgerlijk Ingenieur

Thomas Van Oppens

met optie energie heeft plannen: "We hebben enkele ideeën, maar ze zijn voorlopig nog vaag. Eén idee heeft bijvoorbeeld te maken met het promoten van warmtekrachtkoppelingen in appartementsgebouwen."

Frederik Van Hecke won vorig jaar de CleanTech Challenge, hij doet het idee achter Cluttr uit de doeken: "Com-

puters verbruiken heel wat stroom, maar er wordt daarenboven ook een hoop energie verspild. Zo worden ze 's nachts bijvoorbeeld niet uitgeschakeld. Ons idee moet ervoor zorgen dat de verspilling automatisch wordt geïdentificeerd en geëlimineerd."

"Vorig jaar hadden we nooit gedacht dat we de wedstrijd zou-

den winnen. We hadden er natuurlijk stiekem op gehoopt. Anders neem je niet deel. We waren wel van plan sowieso met ons idee verder te gaan."

"Nu zijn we het idee aan het commercialiseren. Er is een productlancering gepland op 29 februari, binnen negen dagen dus. Of het een succes zal worden, valt nog af te wachten."

Stewards en politie in de clinch

Vervolg voorpagina

Wat de politie verder verweten wordt, is dat hun tussenkomsten zeer passief zijn. Bij mensen die regelmatig *stewards* klinkt het dat "de politie vooral toekijkt". "De politie zal misschien wel tussenkomen als er een auto moet passeren, maar tegenover de aangroeiende mensenmassa moeten de *stewards* het alleen zien te redden. Het is voor ons dweilen met de kraan open."

Een korte navraag onder de *stewards* brengt bovendien een aantal anekdotes naar boven waarbij de passieve politie niet ingegrepen zou hebben tijdens gevaarlijke situaties. Een *steward* die anoniem wenst te blijven, vertelt over een incident tijdens de eerste uitgaansnacht dit academiejaar.

"Tijdens de eerste donderdag van het jaar viel er op een bepaald moment een meisje flauw. De politie, daar aanwezig en gevolgd door een aantal cameraploegen, greep niet in. De combinatie van de individuele zorg en de aangroeiende mensenmassa werd de *stewards* duidelijk teveel, maar nog deed de politie geen enkele moeite om bij te springen. Bovendien bleef de camera draaien, iets wat gezien de alarmerende situatie absoluut ongepast was."

De studenteninspecteur countert de opmerkingen over de passiviteit van de politie door te verwijzen naar de Salduzwet. Die wet vereist dat er een advocaat aanwezig is bij het eerste verhoor. "Lastige objecten worden niet onmiddellijk uitgebreid verhoord, maar moeten zich enkele weken later aanbieden. Hierdoor kunnen ze al snel weer op straat staan."

Verder geeft de politie aan dat ook *stewards* soms tekortschieten qua engagement. "Sommige *stewards* zijn niet gemotiveerd genoeg en gedragen zich als veredelde bloempotten. Ze staan vaak te kijken en laten alles maar begaan, terwijl het net hun taak is om de mensen al te verbaliseren voor wij inbreuken vaststellen. Je kunt van de politie niet verwachten dat zij makkelijk kunnen ingrijpen als het de hele avond al misliep."

Nog een voorbeeld van tekortschietend engagement zijn volgens de politie de *steward*opleidingen in het begin van het jaar. "Vooral de fakbars van de Tienestraat sturen daar maar weinig volk naartoe. Terwijl daar de nood aan getrainde *stewards* toch het hoogst is."

POSITIEF

Ondanks de harde woorden aan beide kanten, zien de verschillende partijen wel nog lichtpunten aan het einde van de tunnel. Verschillende *stewards* getuigen dat er tijdens de donderdagnacht van de krokusvakantie verschillende politiepattouilles in burger op pad waren. Een formule die door de *stewards* wel gesmaakt werd.

Ook bij de verschillende prominenten klinkt het dat zij nog vertrouwen hebben in de relatie tussen *stewards* en politie. Bram Smits, voorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO, stelt dat er nu zo snel mogelijk gesleuteld moet worden aan een nog betere coördinatie tussen *stewards* en politie. "Er is geen wonderoplossing, overlast zal er altijd zijn. Een betere coördinatie kan daarbij helpen."

TEDxLeuven | Levensveranderende ideeën

29 maart, het lijkt nog een eeuwigheid veraf en dat is het ook. Toch is het belangrijk dat u nu reeds de aandacht vestigt op een evenement dat dan plaats vindt, met name TEDxLeuven. Over het hoe, wat en waarom, lees gerust even verder.

FRANK PIETERMAAT

TED is een speler die al 25 jaar meedraait op het internationale toneel. Als non-profitorganisatie steunen zij sterk op het principe *Ideas Worth Spreading*. Op jaar-

lijkse conferenties worden grote sprekers uitgenodigd, zoals Bill Gates en Al Gore.

Nu komt TED ook naar Leuven met TEDxLeuven, een van de vele lokale, zelfgeorganiseerde evenementen. Op 29 maart

kan je in Kinopolis terecht voor de conferentie zelf, erna wordt er afgezaakt voor een *fancy* receptie.

WEDSTRIJD

Studenten hebben de kans om in de spotlights te staan op de grote conferentie. Heb je zelf wereldveranderende ideeën waarvan je overtuigd bent dat ze het waard zijn om gehoord te worden? Dan

kan je deelnemen aan de wedstrijd Talk2TED.

Bij de wedstrijd is het de bedoeling een video van 1 minuut op te nemen. De winnaar is de meest kwalitatieve inzending met de meeste sociale interacties, onder meer via sociale media. De hoofdprijs is aandacht op de conferentie en een gratis vat. Waarom nog twijfelen?

www.tedxleuven.com

In mijnen tijd (3)

Fijnstofexpert Frans Fierens

"In mijnen tijd was het beter!" We horen het de bomma vaak zeggen en knikken goedgelovig. Maar was dat ook wel zo? Om dat te weten te komen, gaan we wékelijks op bezoek bij een oud-preses die nu bekend is in het Vlaamse land. Deze week is het de beurt aan Frans Fierens, administratief directeur van de Intergewestelijke Cel voor het Leefmilieu (IRCEL) en u misschien bekend als veelgevraagd fijnstofexpert op Het Journaal.

ELS DEHAEN & JENS CARDINAELS

Veto: *U was preses van Chemika. Chemie is een richting met een aanzienlijk aantal lesuren en verplichte practica. Was dat moeilijk te combineren?*

Frans Fierens: «Chemie was een redelijk kleine groep, dus de tijdsinvestering viel absoluut niet te vergelijken met die van grote kringen zoals Ekonomika of VTK. Bovendien werd ik preses toen ik eerste licentie (*derde bachelor, red.*) biste, dus ook qua studie was het rustig. Ik deed ondertussen zelfs nog een studentenjob, omdat ik een deel van mijn bisjaar zelf moest bekostigen.»

«Ik herinner mij eigenlijk vooral de plezante activiteiten, zoals de cantussen. Met studen-

«Toen ik student was, wist ik eigenlijk nog helemaal niet wat ik later wilde doen. Ik wist enkel dat ik niet in de commerciële sector wilde belanden, maar verder waren mijn plannen eerder vaag.»

MILIEU

Veto: *Als directeur van IRCEL bent u nu veel bezig met milieuzaken. Was u als student al begaan met het milieu?*

Fierens: «Veel minder. Ik studeerde halverwege de jaren '80. Milieu was toen niet echt een issue. Of je kan het toch niet vergelijken met hoe we er vandaag naar kijken. Binnen chemie was er absoluut geen aandacht voor het leefmilieu. We kaptten onze afvalstoffen gewoon in de gootsteen, zonder ons veel van sorteren aan te trekken.»

kwamen op straat. Ik was daar zelf ook en zag Bart Somers op de barricaden staan. Ik heb toen nog tegen een vriend gezegd dat dat zeker een politicus zou worden (*lacht*).»

Veto: *U bent een van de mensen die soms beslist dat er maar 90 kilometer per uur mag gereden worden op snelwegen als er te veel smog in de lucht is.*

Fierens: «Dat klopt. Die maatregel heeft weldegelijk effect, al is het natuurlijk geen heiligmakend middel. Er is veel meer actie nodig om de lucht zuiverder te maken. Het smogalarm heeft vooral een sensibiliserende werking.»

«Wat bijvoorbeeld meer effect zou hebben, is rekeningrijden. Dat systeem houdt met veel dingen rekening: hoeveel mensen er in de buurt van de weg wonen, hoe snel je er mag rijden, het type wagen dat bestuurd wordt. Dat maakt dat mensen bewuster rijden, door bijvoorbeeld stads-kernen en de spitsuren te vermij-

den. Onlangs was er een succesvol proefproject. Het is dan ook jammer dat het maatschappelijk draagvlak erg klein is. Daardoor is de politiek immers minder geneigd om het systeem in te

REGERING

Veto: *Wat vindt u van de regeringsmaatregel om bedrijfswagens zwaarder te belasten?*

Fierens: «Dat is een heel goed idee. België heeft nog steeds de

“Regeling bedrijfswagens strenger maken of misschien beter afschaffen”

voeren. Maar goed, voor vrachtwagens komt het er binnenkort gelukkig wel.»

«Natuurlijk moeten we ook streven naar milieuvriendelijkere wagens en een schonere industrie. Maar dat alleen zal het probleem niet oplossen. De mens moet zijn gedrag veranderen. Men moet zich afvragen of het echt nodig is de wagen te gebruiken.»

meest gunstige regeling voor bedrijfswagens in Europa. Ik vind dat men nog verder zou moeten gaan. Het systeem is er om mensen die hun wagen nodig hebben voor het werk te helpen, maar in de praktijk worden bedrijfswagens vooral voor privéverplaatsingen gebruikt. Dan kun je het systeem misschien beter strenger maken of zelfs afschaffen.»

“Binnen chemie was er geen aandacht voor milieu”

tenvertegenwoordiging, zoals dat tegenwoordig gebeurt, hielden wij ons niet bezig.»

Veto: *Was preses worden een bewuste carrièrestap?*

Fierens: «Absoluut niet. Dat kwam zelfs niet in mij op. Er waren dat jaar weinig of zelfs geen andere kandidaten en het leek mij wel leuk. Ik heb er in ieder geval nooit spijt van gehad. Dat jaar was, samen met de rest van mijn studententijd, de mooiste tijd van mijn leven. Je bent vrijgevochten, je kan doen wat je wil. Al was ik op den duur het studeren wel kotsbeu (*lacht*).

Veto: *Zijn de studenten van nu betrokken genoeg?*

Fierens: «Over milieuzaken spreek ik mij niet uit, maar ik heb wel de indruk dat studenten minder begaan zijn met socio-economische thema's. In mijn tijd waren we daar sterk mee bezig, al waren we zeker niet zo reactionair als de generatie van mei '68. Als Alma zijn prijzen twee frank opsloeg, gingen we betogen.»

«Ik herinner mij een betoging in Brussel nadat aangekondigd was dat het inschrijvingsgeld zou stijgen. Duizenden studenten

Johan Beckers

«Met studentenvertegenwoordiging, zoals dat tegenwoordig gebeurt, hielden wij ons niet bezig.»

Jobinfodag | Gratis balpen of jobvoorstel

U wil nog jaren rondhangen in Leuven en zuigen aan de volle, druppelende borst der ouderliefde? Voor u is mijn enige relevante mededeling dat u op de eraan komende Jobinfodag gratis balpennen en gadgets kan scoren. Voor wiens vingers jeuken om een productief lid van deze samenleving te worden, is dezelfde gelegenheid een uitgelezen kans om de donkere wateren van de jobmarkt te verkennen. Wij zwommen voor u enkele voorbeschouwende rondjes.

TINE KEMPS

Afstudeerders zijn na vier tot zes (zeven, acht...) jaar geheel geacclimatiseerd aan een comfortabele universitaire wereld, die weinig tot geen aandacht besteedt aan die verre, vage arbeidsmarkt. De overgang naar het Grote Onbekende maar Zeer Belangrijke duurt daardoor wel eens voor wat angstzweet te zorgen: volgens vacature.com voelen 60 procent van de studenten zich onvoldoende voorbereid. De dienst Studieadvies van de KU Leuven is zich

hiervan bewust, en staat de afstuderende starters, oftewel 'young potentials' op velerlei wijzen bij, onder meer door het organiseren van de jaarlijkse Jobinfodag.

JOBINFODAG

De Jobinfodag valt op te delen in drie aangeboden diensten. Om te beginnen zijn er gedurende de dag vijf infosessies. De eerste twee, 'Sociaal statuut als afstuderende' en 'Solliciteren voor beginners', richten zich op een algemeen publiek. Die sessies hebben de naam erg verhelderend te zijn. Vorig

jaar afgestudeerde kunstwetenschapster Annemie licht toe: "Er is op het internet veel informatie te vinden voor afstudeerders, maar het kan soms wel erg verwarrend en erg veel worden. De infosessies zijn niet exhaustief, maar ze geven je een goed idee van wat belangrijk is en waar je kan vinden wat je nodig hebt." De overige infosessies richten zich tot een specifiek publiek: aspirant-doctorandi, afstudeerders die in het buitenland willen werken, en de zelfstandigen van morgen.

Verder kan je op de Jobinfodag, als je niet terugdeinst voor een flinke rij, ook je cv en sollicitatiebrief laten nalezen door experts. Met die flink opgeblinkerde documenten onder de arm, kan je vervolgens doortrippelen naar het derde luik van de Jobinfodag: de jobbeurs, oftewel een netwerkfestijn met aan verschillende

standjes HR-personeel en succesvolle 'young potentials' van grote bedrijven met momenteel te weinig werkvolk. Op de Jobinfodag is een brede selectie werkgevers vertegenwoordigd: de verschillende overheden, grote banken (en Dexia), selectiebureaus en grote privé-ondernemingen van het type Colruyt. Een volledig overzicht vind je op de site (zie verder), alwaar je jouw cv ook al kan doorsturen naar de deelnemende bedrijven.

VERDERE BEGELEIDING

Niets gevonden op de Jobinfodag? Niet getreurd: ook daarna staat de dienst Studieadvies klaar om de afstudeerder bij te staan. Zo worden er in maart verschillende informatieavonden georganiseerd om enkele populaire, maar minder voor de hand liggende sectoren voor te stellen: de cul-

turele sector (06/03), de overheid (13/03), diplomatie, EU en VN (20/03), de media (27/03), en jobs in ontwikkelingslanden (29/03). Daarnaast kan je bij de dienst Studieadvies ook terecht voor sollicitatietrainingen.

Niet alleen de dienst Studieadvies probeert starters aan een job te helpen. Ook faculteiten en studentenkringen organiseren trainingen en netwerkgelegenheden of bieden begeleiding aan. Voor wie er dan nog niet genoeg van heeft, is er nog een waaier aan jobbeurzen buiten de KU Leuven. Maar die kan u, bijna afgestudeerde master en dus expert in de heuristiek, zelf wel vinden.

De Jobinfodag gaat door op 28 februari 2012 van 13u tot 19u in sporthal De Nayer te Heverlee. Meer info en registreren kan op www.kuleuven.be/arbeidsmarkt/jobinfodag

Het Gedachtegoed (1) | ALS: Het rode alternatief?

Volgens menigeen heeft de jeugd van tegenwoordig geen politiek buikgevoel meer. Die kijk op de zaken staat haaks op het veelvoud aan politieke studentenbewegingen dat om uw aandacht smeekt. Op regelmatige basis stellen wij gaarne een van hen aan u voor. Deze week zijn Ruben Klein en Nouredine Hatim van ALS (Actief Linkse Studenten) aan de beurt. Het valt op dat ze vaak teruggrijpen naar een erg theoretisch niveau als ze hun standpunten uiteenzetten.

DIETER DE TROIJ & CEDRIC HAUBEN

Veto: Kunnen jullie ALS kort voorstellen?

ALS: «ALS is een studentenvereniging die vooral een alternatief voor de huidige maatschappij wil aanbieden. Wij baseren ons op het marxisme en proberen de studenten en jongeren in het algemeen door middel van betogingen en verzet te sensibiliseren. Wij ageren vooral tegen het kapitalisme, racisme en de homofobie. Daarom organiseren wij volgende maand onder andere een anti-NSV!-betoging in Leuven.»

Veto: Jullie verwijten NSV! een "neo-fascistische, extreem racistische en agressieve" studentenvereniging te zijn. Hoe funderen jullie die zware beschuldigingen?

ALS: «Dat NSV! fascistisch is, behoeft volgens ons geen betoog.

Voorwaarden om over fascisme te spreken zijn het gebruik van geweld, racisme en het proberen uit te schakelen van de klassenstrijd. NSV! voldoet volgens ALS aan elk van de drie elementen. Wij vinden het niet juist dat zulke mensen onze straten komen innemen. Fysieke agressie is hen trouwens ook niet vreemd.»

AGRESSIVITEIT

Veto: Schuwen jullie wel agressiviteit bij jullie anti-NSV!-betogingen?

ALS: «Wij kunnen uiteraard niet uitsluiten dat sommige agressieve elementen zich bij onze betoging aansluiten. Wij zijn er evenwel van overtuigd dat als er geweld zou ontstaan door onze anti-NSV!-betoging, die niet veroorzaakt zal zijn door leden van ALS. We verwachten op vijftien maart een duizendtal betogers op de

been te brengen, en we hopen dat alles rustig zal verlopen.»

Veto: Iets heel anders dan. Hoe kijken jullie aan tegen de toekomst, nu we zien dat de rechtse partijen het in Europa de laatste jaren zeer goed doen?

ALS: «Wij ontkennen dat er een verschuiving van politieke ideologie naar rechts is. Wij zien dat rechtse partijen het de laatste jaren goed doen in Europa, dat wel. Maar we vragen ons af of dat een duurzaam fenomeen is. We hopen dat de economische crisis de burgers tot het besef doet komen dat het kapitalisme niet het ultieme economische systeem is. We hopen ook dat deze crisis ons zal helpen om een nieuw economisch systeem uit de grond te stampen, weg van het kapitalisme.»

Veto: Wat is dan jullie alternatief voor het kapitalisme?

ALS: «Wij pleiten voor een democratisch socialisme of rechtvaardig

communisme. Een verre gaande democratisering is noodzakelijk om de klassenstrijd te winnen. Voor ons zijn arbeidersdemocratie en het communisme trouwens hetzelfde. Natuurlijk verwerpen we de stalinistische vorm, maar we zijn ervan overtuigd dat er een valabel communistisch alternatief bestaat voor het huidige systeem, dat gekenmerkt wordt door sociale onrechtvaardigheid. Een tendens naar crisissen is inherent aan het huidige kapitalisme en daar moeten we van af.»

THEORIE

Veto: Jullie pleiten voor een afschaffing van de inschrijvingsgelden aan de universiteit. Heeft de overheid wel geld om iets dergelijks te realiseren?

ALS: «Dat is een totaal verkeerde interpretatie. Zulke maatregelen kaderen in een groter vraagstuk. Wij vinden dat er een mentaliteitswijziging

moet komen. Niet alleen op het niveau van de beleidsvoerders, maar ook bij al wie zij vertegenwoordigen. Om hoger onderwijs kosteloos te maken liggen belastingverhogingen voor de hand. Dat is echter een oplossing op korte termijn, die niet rendeert naar de toekomst toe. De ultieme remedie voor die en alle andere problemen is een ommekeer van het systeem. Door constante druk uit te oefenen kunnen we onze samenleving omvormen tot een volledig democratisch-socialistische maatschappij. Daar zijn wij van overtuigd.»

Veto: Heel de maatschappij socialistisch dus?

ALS: «Dat is zeker mogelijk. Kijk naar de Arabische Revolutie. Een jaar op voorhand had niemand door dat die er zat aan te komen. Zo'n maatschappelijke omwenteling valt niet te voorspellen en zou zich bij ons ook zomaar ineens kunnen voordoen.»

“Een volledig socialistische maatschappij is realiseerbaar”

Nick De Gregorio

TURKSE STUDENTENVERENIGING LEUVEN STELT ZICH VOOR

“Misschien moeten we een theecantus organiseren”

De Turkse Studentenvereniging Leuven (TSL) werd in 2006 opgericht. De studentenvereniging is bedoeld voor Turkse studenten die in Leuven (en in België) studeren. “Maar iedereen is welkom”, zeggen Abdurrahman Dönmez (voorzitter) en Kenan Akyil (vicevoorzitter). “Turken, Marokkanen of Belgen, dat maakt voor ons niets uit.”

JAANA HOMBROUX

“TSL heeft een interne en een externe functie”, leggen Dönmez en Akyil uit. “We proberen studenten, en dan vooral Turkse studenten, te verenigen omdat ze andere of specifiekere problemen hebben dan autochtone studenten. We zorgen ervoor dat

we hen kunnen helpen met hun vragen en proberen een hechte band te creëren. De vereniging is natuurlijk ook bedoeld om vrienden te maken of om studiegerelateerde problemen op te lossen.”

“De externe functie”, vervolgen ze, “is bedoeld om de Turkse gemeenschap in België te laten kennismaken met de autochto-

ne gemeenschap. Ons doel is om de wij-zij-tegenstelling te doorbreken en wederzijdse banden en relaties op te bouwen. Door de interne functie te vertalen naar onze externe visie, hopen we dat we specifieke vragen en eisen van Turkse studenten bekend kunnen maken bij de beleidsactoren.”

“TSL bestaat al enige tijd”, zeggen Abdurrahman en Kenan trots. “Het probleem is dat we op minder financiële steun kunnen rekenen dan andere studentenverenigingen. We zijn relatief onbekend, maar we hopen dat we de interesse van autochtone studenten kunnen wekken. Zo zouden we meer middelen kunnen krijgen, en dus meer dingen kunnen verwezenlijken. We worden erkend door de Leuvense Overkoepelende KringOrganisatie (LOKO), we nemen deel aan de Werkgroep Interculturaliteit en we onderhouden goede relaties met het Contactpunt Allochtone Studenten.”

VIJFTIG LEDEN

“We hebben nu een vijftigtal leden, maar we zijn ervan overtuigd dat we veel meer potentieel hebben. Er zijn nog veel meer Turkse studenten, maar het is niet altijd makkelijk om hen te bereiken. Bovendien is TSL niet alleen voor Turkse studenten bedoeld. We organiseren ook activiteiten om allochtone en autochtone studenten dichter bij elkaar te brengen.”

“We proberen geregeld activiteiten te organiseren, maar we hebben onze beperkingen”, gaan ze verder. “We hebben slechts zes bestuursleden, dat is niet veel. Vorig

semester hebben we deelgenomen aan de 24-urenloop met een eetstandje. Dat was voor ons een grote en moeilijke opdracht. We doen ons uiterste best om ervoor te zorgen dat TSL blijft bestaan. We streven echt naar continuïteit en een blijvend karakter.”

“Het was een idee van LOKO om samen met grote studentenverenigingen zoals Politika of Ekonomika iets op poten te zetten. Dat is leuk, maar vaak lukt het niet helemaal.” “We zijn toch een beetje anders”, bedenken Abdurrahman en Kenan. “Zulke studentenverenigingen kunnen bijvoorbeeld cantussen organiseren, maar dat ligt gevoelig bij Turkse studenten. Misschien moeten we wel een theecantus organiseren (lachen).”

“Als vereniging proberen wij politiek en religieus neutraal te blijven. Wij staan natuurlijk wel achter de fundamentele waarden van een democratische samenleving en we verzetten ons tegen racisme en discriminatie. Je moet er ook rekening mee houden dat de meeste Turken moslims zijn. We hebben bijvoorbeeld een barbecue georganiseerd ter gelegenheid van het Offerfeest, maar zulke feesten worden eerder gezien als cultureel erfgoed dan als religieus feest. Het Offerfeest is voor ons een feest van verbroedering en verzoening.”

Op 15 maart organiseert TSL “In de sporen van de gastarbeider”, een lezing over migratie in de jaren zestig. Geïnteresseerden kunnen ook altijd terecht op tsleuven@hotmail.be.

Nick De Gregorio

KRITIEK OP DECREET VOOR STUDENTENVOORZIENINGEN**“Nieuw stuvodecreet is discriminerend voor universiteitsstudenten”**

Het ministerie van Onderwijs, onder leiding van minister Pascal Smet (sp.a), stelt een voorontwerp voor een nieuw decreet over studentenvoorzieningen voor. Het nieuw decreet past in het kader van de integratie van de academische hogeschoolopleidingen in de universiteiten. Verschillende partijen uiten kritiek op het decreet. Vooral het wegvallen van het groeipad voor de universiteiten kan op weinig begrip rekenen.

MARGOT HOLLEVOET EN JELLE MAMPAEY

De regering beloofde tijdens overleg een gelijke gemiddelde financiering voor universiteiten en hogescholen. Universiteiten zouden, gespreid over drie jaar, anderhalf miljoen euro extra krijgen. In het voorontwerp is daar plots geen sprake meer van. De voorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO, **Bram Smits**, beschouwt dat als een grote onrechtvaardigheid: “Er is nu een structurele onderfinanciering voor de studenten van de grote universiteiten. Dat zou opgelost worden met het stuvodecreet, maar dat is dus niet zo. Dat is pure discriminatie. Een student kost evenveel aan elke instelling. De schaalvoordelen zijn niet van die aard dat je een miljoen minder kan geven.”

Bij vicerector **Tine Baelmans** is er ook wat voorzichtigheid. “In de eerste versies van het decreet hadden we een goed akkoord bereikt, met de mogelijkheid om de gelijktrekking tussen alle Vlaamse studenten te realiseren. Ik betreur het dat we nu bang moeten zijn dat dat proces stilvalt. Dat betekent dat onze KU Leuvenstudenten die al jaar en dag veel minder gefinancierd worden, daar ook in de toekomst de dupe van zullen blijven.”

Ook bij **An-Sofie Alderweireldt**, ondervoorzitter van de Vlaamse Vereniging voor Studenten (VVS), klinkt hetzelfde geluid: “Het decreet is redelijk goed. Een probleem is wel dat het groeipad voor de twee grote universiteiten ineens weg is. Men zou het gemiddelde bedrag per student per studiepunten gelijk trekken voor alle universiteiten. De twee grote universiteiten hebben immers een historische achterstand. De concrete bedragen zijn er echter uitgehaald, er staat alleen nog een vage belofte.”

Het voorontwerp van het nieuwe stuvodecreet botst ook op kritiek van de **Vlaamse Onderwijsraad** (Vlor). Zij benadrukken dat het decreet zoals het nu is onvoldoende financiële garanties biedt. In het advies van de Vlor aan minister Smet valt het volgende te lezen: “De verdere democratisering van het hoger onderwijs zal ongetwijfeld een verdere aangroei van studenten tot gevolg hebben. De middelen die in dit voorontwerp van decreet voorzien, worden voor studentenvoorzieningen niet voorzien in de groei van de middelen in relatie tot het groeiend aantal studenten. Dat leidt tot erosie van het bedrag per student over de jaren heen.”

Het **kabinet-Smet** ontkent dat er sprake is van onderfinanciering: “Er is helemaal geen onderfinanciering van de universiteiten. Vandaag niet en morgen zeker niet. Ik wijs daarbij op de € 225,9 miljoen die het hoger onderwijs extra krijgt binnen die plannen tot 2025, los van het kliksysteem (*speciaal financieringssysteem, red.*). Alleen al deze legislatuur trekken we 100 miljoen euro extra uit voor het Vlaamse hoger onderwijs. Geen onaardig bedrag in deze budgettaire moeilijke tijden. Ik daag je trouwens uit om mij een sector te noemen die vandaag weet op hoeveel extra middelen ze kan rekenen de komende twaalf jaar. In Vlaanderen wordt er fors extra geïnvesteerd in hoger onderwijs, in de omliggende landen is dat toch wel lichtelijk anders.”

GELIJKWAARDIGHEID

Gelijkwaardigheid is een van de belangrijkste streefdoelen binnen studentenvoorzieningen. Bram stelt het zo: “Als iemand van

binnen dezelfde associatie. Het allerbelangrijkste is dat het voor de toegang tot studentenvoorzieningen niet meer mag uitmaken of iemand uit een professionele bachelor komt of uit een academische.”

Aan de KU Leuven is men volop bezig met het oprichten van werkgroepen om gelijk(waardige) behandeling op én tussen campussen te kunnen verzekeren. Baelmans: “We hebben in onze basisprincipes van de Associatie KU Leuven vastgelegd dat we een gelijke behandeling op een campus willen en een gelijkwaardige behandeling tussen campussen. Er zullen regionale verschillen zijn tussen campussen onderling, waardoor een ongelijke maar gelijkwaardige behandeling soms

“We krijgen hier de kans om een positief verhaal te schrijven, in functie van de student.”

WOORDVOERDER PASCAL SMET

Universiteit Antwerpen 3 euro voor frieten betaalt en iemand van Lessius in hetzelfde studentenrestaurant 4 euro moet betalen, dan is dat niet eerlijk. Je vergelijkt altijd met je buur. Je moet kijken naar een soort gelijkwaardige oplossing. Het belangrijkste is dat het in dezelfde stad gelijk is, zeker

nodig zal zijn. Dat is ons vertrekpunt. Op dit moment hebben we werkgroepen opgericht, die de verschillende werkvelden in kaart brengen: volgens welke criteria wordt er gewerkt. Hoeveel wordt er besteed? We willen een aantal zaken gelijk trekken.”

Genderquota bij studentenvertegenwoordiging?

Behalve opmerkingen over de financiering van het decreet voor studentenvoorzieningen, het zogenaamde stuvodecreet, en bezorgdheden over de gelijkwaardigheid ervan, is er luide kritiek op het plotse toevoegen van genderquota voor studentenvertegenwoordigers. “Ik kan daar niet voor zijn, omdat dit een zeer éézijdige invoering van quota is,” stelt vicerector Studentebeleid Tine Baelmans.

MARGOT HOLLEVOET EN JELLE MAMPAEY

Het voorontwerp voor het decreet was al klaar en de Vlaamse Onderwijsraad (Vlor) had haar advies al aan het ministerie van Onderwijs bezorgd, toen er uit het ministerie plots een paragraaf over genderquota bij geschreven bleek te zijn. **Tine Baelmans**: “Wij schrokken ook. Ik sta niet achter die genderquota omdat ze éézijdig zijn ingevoerd. In de voorbereidende werkgroepen is dat nooit aan bod gekomen. Nadien is er een genderstukje toegevoegd waar voordien in de adviezen nooit een woord over is gerept.”

“Ik vind dit een spijtige zaak. Ik ben voor een goede gelijke verdeling van gender, maar ik vind het spijtig dat de

De voorzitter van de Leuvense studentenraad LOKO, **Bram Smits**, kan er evenmin mee lachen: “Het is heel jammer dat de genderquota ineens, zonder overleg, na alle adviezen, worden ingeschreven bij het decreet door het kabinet van Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a). LOKO is aan het bekijken hoe het nu loopt.”

“Ons standpunt is wel heel duidelijk: wij hebben geen behoefte aan quota. Onze Algemene Vergadering heeft zich daar vorig jaar voldoende tegen uitgesproken. Er zijn veel belangrijkere evenwichten die we moeten bewaren, geslacht is daarin geen prioriteit. Wij zijn geen politieke partij die haar lijsten kan vullen met één vingerknip.”

“Wij zijn geen politieke partij die haar lijsten met één vingerknip kan invullen”

BRAM SMITS, LOKO-VOORZITTER

studentenparticipatie daar de dupe van moet worden. Het wordt al een hele puzzel met de integratie, dus het is niet het moment daar nu nog genderquota aan toe te voegen. Het is belangrijk dat we vertegenwoordiging hebben uit de verschillende associatiepartners. Als we dan nog de genderquota moeten respecteren, wordt het moeilijk.”

“Zonder het belang van de hele genderdiscussie te ontkennen, denk ik dat er binnen studentenvertegenwoordiging belangrijkere problemen zijn. We zullen nu al studenten uit de verschillende campussen moeten zoeken. Als we dan specifiek in bijvoorbeeld Oostende een vrouwelijke ingenieursstudent moeten zoeken, wordt het helemaal onmogelijk. We krijgen onze mandaten nu al niet ingevuld.”

WTF?

De studentenvoorzieningen of stuvo's zijn de diensten die de student bijstaan in bijna alle aspecten van het studentenleven. Als je een probleem hebt, is de kans groot dat je bij hen terecht kan. De stuvo's aan de KU Leuven omvatten een sociale dienst, een huisvestingsdienst, studieadvies, een jobdienst, een contactpunt voor allochtone studenten en studenten met een functiebeperking, het medisch en psychotherapeutisch centrum en Pangaea.

Minister Smet moedigt die werking bij de instellingen aan: “Ik geloof nogal in het gezond verstand en het beleidsvoerend vermogen van de instellingen. Ik begrijp dat verandering voor sommige mensen wel wat tijd vraagt maar ik denk dat we dit momentum niet mogen missen. We krijgen hier de kans om een positief verhaal te schrijven, in functie van de student. Ik kan me moeilijk indenken dat er anno 2012 nog mensen zijn die er rotsvast van overtuigd zijn dat studentenvoorzieningen gekoppeld zijn aan het ideologisch profiel van een instelling. Om het met een boutade te zeggen: een spaghetti is toch een spaghetti?”

Het nieuwe decreet is een direct gevolg van de integratie van enkele hogeschoolopleidingen in de Associatie KU Leuven. Het doel is duidelijk: studentenvoorzieningen moeten moderner en meer toegankelijk worden. De integratie van vzw's in de hogescholen moet ervoor zorgen dat het beleid meer geïntegreerd gevoerd kan worden. Ook de financiering van studentenvoorzieningen wordt via het voorlopige decreet op één lijn gebracht met het financieringsdecreet.

STREEFCIJFERS

De Gentse Studentenraad (GSR) ziet in streefcijfers – in plaats van quota – wel een mogelijke oplossing. **Maxime Vervaeke**, extern vertegenwoordiger voor sociale dossiers, stelt: “GSR wil benadrukken dat de genderproblematiek geen probleem is dat met een eenvoudige oplossing kan verholpen worden. Het gaat om een geheel van verwachtingen en patronen op basis van het geslacht dat diep in onze maatschappij is ingebakken.”

“Genderquota zullen die mentaliteit niet wijzigen. Streefcijfers daarentegen kunnen wel als noodmaatregel worden gehanteerd om uit de huidige negatieve vicieuze cirkel te ontsnappen, mits zij worden vergezeld van ondersteunende, stimulerende maatregelen.”

De woordvoerder van Pascal Smet, minister van Onderwijs vindt dat de studentenraden geen recht van klagen hebben: “Als we op alle mogelijke niveaus binnen instellingen streven naar gelijkwaardigheid inzake gendervertegenwoordiging dan kunnen studentenraden daar geen uitzondering op zijn. Het is dus logisch dat we ook daar stellen dat maximaal 2/3 van een vertegenwoordiging van hetzelfde geslacht moet zijn.”

“Deze quota zijn een gevolg van het actieplan gender van de Vlor (*Vlaamse Interuniversitaire Raad, red.*). Ik begrijp dat de timing van de beslissing van de Vlor de studenten niet veel ruimte liet maar je kan toch moeilijk zeggen dat het genderdebat in bestuursvertegenwoordigingen uit de lucht komt gevallen? Los van de timing waarmee ze nu geconfronteerd worden: is het niet redelijk om anno 2012 in de vertegenwoordiging van een groep van duizenden mensen een paar vrouwen op te nemen? Zeker als je weet dat meer dan een student op twee van het vrouwelijk geslacht is? Verzet tegen de emancipatie van vrouwen verwacht je eerder in de bestuurskamers van beursgenoteerde ondernemingen waar mannelijke, blanke 60-plussers de meerderheid vormen, niet in een studentenraad.”

Noémie Schellens Ambassadeur met noten op haar zang

Vorige week gaf stadsfotograaf Marco Mertens zijn titel van Leuvense culturele ambassadeur door aan Noémie Schellens. Voor de komende twee jaar heeft Leuven een stadssopraan.

MARIJKE VAN GEEL EN PIETER HIELE

Veto: *Word je al herkend op straat?*

Noémie Schellens: «Dat heb ik nog niet gemerkt. Het was wel een aanpassing om tijdens interviews over mezelf te vertellen. Ik merk dat sommige journalisten peilen naar dingen die over mij gingen. Dat was ik niet echt gewoon.»

«Ik heb een stadssopraanboek gemaakt met plannen over wat ik allemaal wil doen. Aanvankelijk dacht ik: "Wat kan ik in godsnaam doen?" Als fotograaf heb je de mogelijkheid om mensen aan het werk zetten, maar als stadssopraan

als een broederschap tussen alle ambassadeurs. In ieder geval denk ik dat Marco blij is met de dingen die hij heeft gerealiseerd en dat hij voldaan de fakkel kan doorgeven.»

DIVA

Veto: *Hoe rock 'n roll is de wereld van de klassieke muziek? Schandaaltjes of intriges?*

Schellens: «(lacht) Als muzikant moet je sowieso gezond zijn, dus drugs en drank zijn uit den boze. We zijn op dat gebied heel braaf. Uitgaan is ook niet voor elke week, je moet dat echt in de hand houden.

“Het wordt niet meer aanvaard dat diva's met enorme arrogantie voor de dag komen”

kan ik moeilijk anderen in mijn plaats laten zingen. Maar uiteindelijk kwamen er gelukkig veel ideeën, en bij de eerste vergadering hebben we die allemaal overlopen. Geen enkel idee werd onmiddellijk afgeschoten, maar we hebben er een viertal uitgehaald die zeker haalbaar lijken. Uiteindelijk ben ik wel van plan zeker tien projecten te doen.»

Veto: *Was het moeilijk lang te zwijgen over je ambassadeurschap?*

Schellens: «In het begin was dat helemaal niet moeilijk, maar de laatste twee weken voor de bekendmaking vond ik het echt niet meer leuk. Ik heb nooit echt op mijn tong moeten bijten, want niemand vermoedde het echt, maar Marco (Mertens, tot voor kort stadsfotograaf van Leuven, red.) werd blijkbaar wel bestookt met vragen over wie de volgende ambassadeur zou zijn.»

Veto: *Cultureel ambassadeur bent u officieel levenslang.*

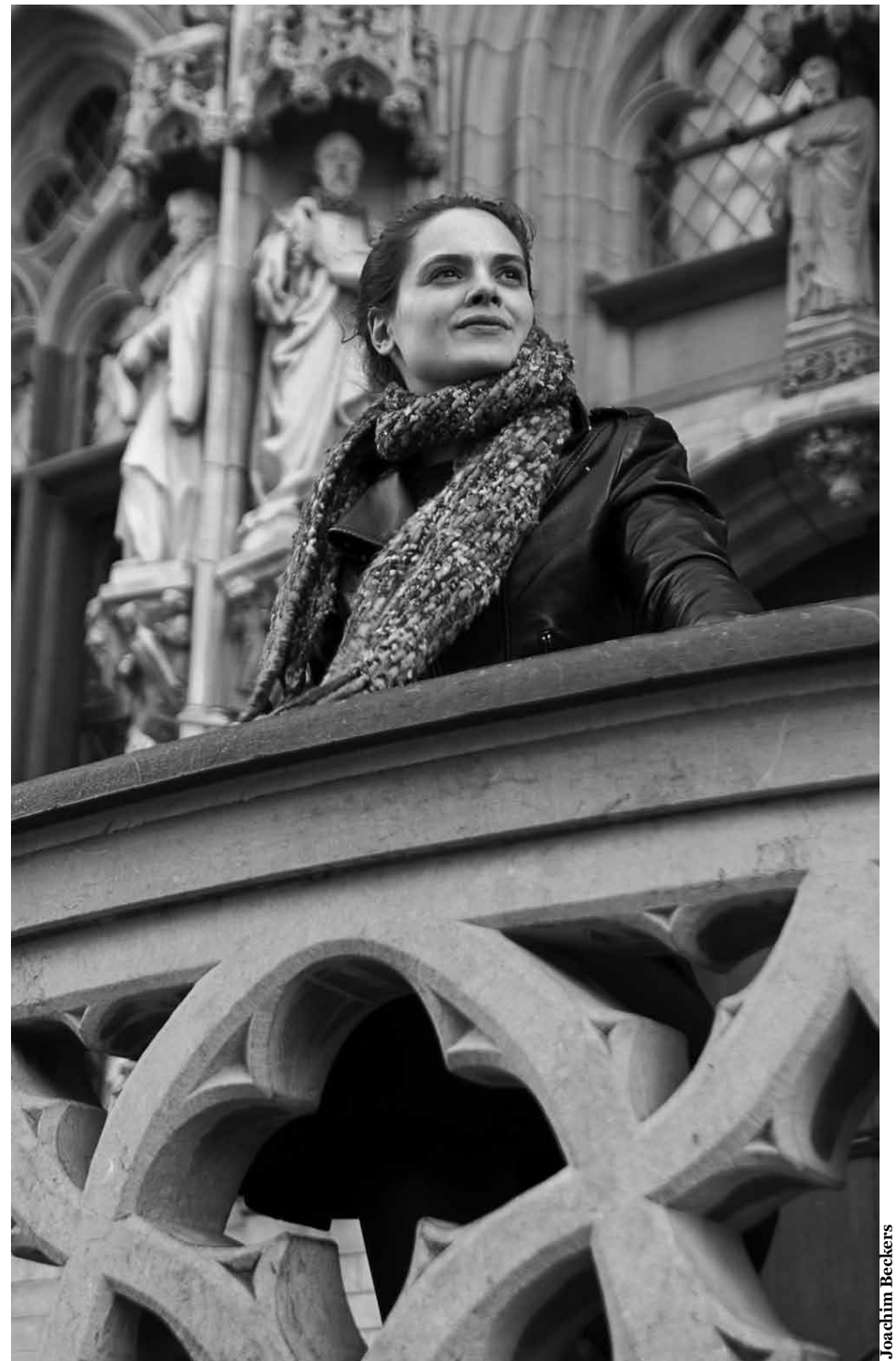
Schellens: «Dat is natuurlijk een hele eer. Ik denk dat Marco nu wel het gevoel heeft dat de titel doorgegeven is (lacht). Het is wel zo dat die levenslange titel maakt dat je een speciale band hebt. Het voelde aan

Wanneer ik een week niet moet zingen, zeg ik tegen mijn lief: "Komaan schat, vanavond gaan we dansen." Je kan niet uitgaan en een hele avond dansen en zingen als je de volgende dag op de planken staat. Het gebeurt echt maar af en toe dat ik mij volledig kan laten gaan. En natuurlijk word je op dat moment gebeld om ergens in te vallen en denk je "Fuck!" (lacht).»

«Muzikanten in het klassieke milieu zijn vrij normaal. Volgens mij wordt het ook niet meer aanvaard dat diva's met enorme arrogantie voor de dag komen. Op de planken kan je vaak de ster van de show zijn, maar achter de schermen kan je het je niet veroorloven om naast je schoenen te gaan lopen.»

Veto: *Luistert u in uw vrije tijd ook naar klassieke muziek?*

Schellens: «Ik luister eigenlijk vrij weinig muziek, de radio staat zelden op. Het is heel vaak stil thuis. Ik houd van veel muziekstijlen, maar ken er helemaal niet veel van. Wat heb ik thuis in de kast staan? Nick Cave, bijvoorbeeld. Jacques Brel. Ik ben echt verschrikkelijk met namen in die branche. Als ik Adele op de radio hoor zeg ik: "Wauw, dat is een schoon

Noémie Schellens: Leuven's nieuwe stadssopraan.

stem. Wie is dat?" waarop mijn vriendin dan zegt: "Allez, Noémie, die is keibekend."»

«Milow kende ik zelfs niet voordat hij me belde om in zijn videoclip mee te doen. Ik heb hem nog moeten opzoeken om te ontdekken dat hij een Belg was en zelfs van Leuven. Echt schandalig. Maar toen ik naar zijn live optreden ging in Brussel, was ik wel onder de indruk over de manier waarop hij met zijn gitaarke zo'n energie kon overbrengen naar het publiek.»

Veto: *Wat vind je van initiatieven als Opera in de Cinema van Kinepolis?*

Schellens: «Dat is wel leuk want je ziet alles van heel dichtbij, maar ik vind dat het live nog altijd beter is. Opera is trouwens echt niet duur. Als je tegenwoordig in de Munt naar de opera gaat, zijn er veel jon-

geren. De opera's zijn helemaal niet meer zo ouderwets als velen denken. Dikwijls is de regie heel modern, met decors bijvoorbeeld à la Hopper, compleet in jarenvijftigstijl. Het is dus nog mooier als je alles live kunt zien. Die stemmen en zo'n orkest zonder versterking, puur en akoestisch kunnen horen is echt een krachtige ervaring.»

Veto: *Mogen we er tenslotte van uitgaan dat je over twee jaar de fakkel van de ambassadeur zal doorgeven aan een Leuvense acteur of regisseur?*

Schellens: «Goed idee, daar had ik nog niet aan gedacht. Ik had in mijn boek al stads-schilder, -clown, -filosoof, -herder, -acrobaat, -goochelaar, -ambachtsman, -danser, -kind, en -filmer als mogelijke opvolgers genoteerd, maar acteur stond er nog niet bij. Bij deze!»

Op Verplaatsing | Billy, Sally, Jerry & the .38 gun

Op 22 september 1975 onderneemt een vrouw een poging om de achtendertigste president van de Verenigde Staten, Gerald Ford, te vermoorden. De aanslag wordt verijdeld door een homoseksuele man. Dit historische moment waarop drie totaal verschillende mensenlevens kruisen dient als basis voor het toneelstuk Billy, Sally, Jerry and the .38 gun.

SOPHIE HUYS

Regisseur Thomas Bellinck is naar eigen zeggen vooral geïntrigeerd door hoe één gebeurtenis als kristallisatiepunt kan fungeren voor een tijdperk, in dit geval de twintigste eeuw. "Soms maakt men per ongeluk geschiedenis, soms wordt men per ongeluk door de geschiedenis gemaakt."

Gerald 'Jerry' Ford werd president toen aan het licht kwam dat Nixon's campagne bepaald niet volgens de regeltjes was verlopen ondermeer door het bekende Watergateschandaal. Sally, vertolkt door Karlijn Siléghem, is een disfunctionele huisvrouw die toevallig in een communistische com-

mune belandt. Als ze te weten komt dat de president een bezoek zal brengen aan San Francisco, de morele vuilnisbelt van de VS, besluit ze om hem tussen pot en pint om te leggen.

Billy, die zichzelf typeert als laf, is een onfortuinlijke man die het lot treft haar te flankeren op datzelfde moment. In een impuls voorkomt hij de moord. Wanneer uitlekt dat hij homoseksueel is, wordt hij geout in de nationale pers. Plots zijn homoseksuelen niet meer de bron van alle kwaad, maar redden ze ook presidenten. Hij wordt ongewild naar voren geschoven als boegbeeld van de roze beweging en gaat aan de ongewenste belangstelling ten onder.

OVER THE RAINBOW

Dat het non-fictie is, mag de pret niet drukken. Een choreografie met protestborden waarop belangrijke wereldleiders prijken, van Lenin tot Luther, kan hier als sprekend voorbeeld dienen. Ook de soundtrack hoeft niet onder te doen, met Judy Garland's *Over the rainbow* en *San Francisco (Be Sure to Wear Flowers in Your Hair)*. De lichtvoetigheid en de vlotheid van de opvoering contrasteert dan ook sterk met de tragedie van de levensverhalen. De materie wordt misschien zelfs makkelijker verteerbaar dan vermoedelijk de bedoeling is.

"Historische films zeggen meer over de periode waarin ze gemaakt zijn dan over de periode waarin ze zich afspelen" Dat horen we in de proloog. Zoals dat tegenwoordig hoort worden er verschillende media door elkaar gegoid, met name een presentatie met een overhead-

projector en wat film. Het verhaal is ook in stukjes gehakt, conform onze tijdsgeschiedenis, en gelukkig vormen de fragmenten een mozaïsch en begrijpelijk geheel. Alles en iedereen is perfect op elkaar ingespeeld, het is een genot om naar te kijken. Dankzij de monologen van de personages wordt droge geschiedenis vermenselijkt.

TANK

Wij bezochten de opvoering in Brussel, maar ze wordt deze week woensdag en donderdag ook opgevoerd in STUK. Als u het gevoel heeft dat uw cultureel niveau dringend wat moet opgekrikt worden, maar u geen zin heeft om in het publiek van een een volslagen van de pot gerukt postmodern toneelstuk te belanden, dan is deze voorstelling een absolute aanrader. Of u wil gewoon Karlijn Siléghem eens verkleed zien als tank.

Driemaal modern in M

Museum M heeft tegenwoordig de handen meer dan vol. Een erg persoonlijke herinterpretatie van cartografie, video-installaties en tijdschriften uit het interbellum zijn de laatste nieuwe aanwinsten in een op zich al erg gevarieerd aanbod beeldende kunst. Een link tussen de verschillende exposities konden wij op ons eentje niet vinden, maar volgens intendant Luc Delrue is dat ook helemaal niet de bedoeling.

RUBEN BRUYNOGHE

Na de inleiding willen we u wel waarschuwen. Dingen die wij in een museum zien en niet begrijpen, noemen wij smalend "moderne kunst", alsof het een genre betreft zoals de romantiek of het classicisme. Als niemand ons op de hoogte brengt van de ideeën achter het meer conceptuele, zien wij niets anders dan wat rommel op een piëdestal. U mag dus van geluk spreken dat we voor het schrijven van deze recensie eerst naar een persvoorstelling zijn mogen gaan.

GOETSCHALCKX

Mocht u ons vragen wat het meeste is bijgebleven, dan vermelden wij een tiental minuten durende film van Wannes Goetschalckx waarbij de man haast mechanisch een houten cilinder op een helling duwt, om dan vervolgens, met cilinder en al, terug naar beneden te sjezen. Hoe absurd en repetitief Goetschalckx' handelingen ook mogen zijn, wij bleven aan de grond genageld, al vatten we zelf nog steeds niet goed waarom. Absurd en repetitief is blijkbaar het handelsmerk van Goetschalckx, een opkomend talent uit Zoersel. Hoe zouden we anders het videowerk moeten beschrijven waarin de kunstenaar zorgvuldig een volwassen boom omlegt om die dan te herwerken tot een enkele tandenstoker. Kleine bonus: ook de tandenstoker zelf is te bewonderen in het museum.

CHRISTOPH FINK

Als u ons vraagt wat we het geïngstigste vonden, dan is dat zonder

zijn leven geobsedeerd te zijn door reizen en cartografie. Zijn aantekeningen bevatten een boel wetenschappelijke informatie, maar evengoed banale dingen,

wij resoluut naar de kleinste tentoonstelling: die in het prentenkabinet. *Wendingen* is een kunsttijdschrift uit het interbellum dat naast een periodiek ook

tertype – Garamond voor wie het weten wil – en de vormgeving waren niet alleen een aanslag op wat tot dan de gewoonte was, ze werden bovendien 14 jaar lang conse-

Een dergelijke explosie aan smaken en stijlen kun je niet uitsluitend moderne kunst noemen

zoals hoe mooi het uitzicht wel is, of hoeveel checkpoints je moet passeren op de luchthaven. Als wij Fink vragen naar zijn visie op de relatie van wetenschap en kunst antwoordt hij dat beiden hetzelfde empirische beginpunt hebben en dat voor hem kunst net als wetenschap het veld op moet om te proeven en te ervaren.

WENDINGEN

Vraagt u ons echter wat we zouden aanraden, dan verwijzen

een kunstwerk pretendeerde te zijn. Elke cover werd verzorgd door een andere kunstenaar die telkens vrij was om zich uit te leven.

De grootte van 33 op 33 centimeter verwijst naar de Japanse tatamimatten en de manier waarop de bladen werden gedrukt en gevouwen, en dat alles volgens een Oosterse traditie. *Wendingen* was compleet op een manier die volledig vreemd is aan wat tegenwoordig op papier verschijnt. Het let-

quent toegepast. Zelfs advertenties moesten zich conformeren aan de normen van het blad.

Het is uiteindelijk deze tentoonstelling die ons terugbrengt naar wat we eerder schreven. Intendant Delrue wees ons er immers op dat de covers van *Wendingen* een overzicht geven van wat er tijdens het interbellum leefde op het vlak van beeldende kunsten. Een dergelijke explosie aan smaken en stijlen kun je niet uitsluitend moderne kunst noemen.

twijfel de bovenste verdieping van het museum waar je door het raam kunt kijken en aanwijzingen krijgt van Christoph Fink. Als je een beetje zoekt kun je direct uitkijken op de schuilplaats van wijlen kolonel Khadhafi. "Nauwgezet" is het codewoord bij Fink, maar evengoed "herkenbaarheid". De man blijkt al heel

Cartografie, video-installaties en tijdschriften uit het interbellum staan centraal in een nieuwe tentoonstelling in museum M.

Thomas Van

UUR KULTUUR Dans | Arty-farty marionetten

Op woensdag 22 februari lieten wij ons verrassen door Kris Verdonck en zijn *A Two Dogs Company* met hun voorstelling *I/II/III/III* in de Leuvense Schouwburg. De snuggere persoon zal reeds opgemerkt hebben dat er een fout in de titel van deze dansvoorstelling staat. Maar als u erbij was, begrijpt u wel waarom *III* niet als *IV* geschreven werd, zoals het eigenlijk zou moeten.

THOMAS CLIQUET

I/II/III/III slaat niet alleen op het feit dat er in deze voorstelling vier danseressen meededen, maar ook op de opbouw. Eerst kregen we een danseres te zien die met twee touwtjes vastgeklonken was aan een machine, waardoor ze kon vliegen. Onder begeleiding van repetitieve pianomuziek liet ze zich meeslepen, soms over de grond, dan in de lucht. Het was niet altijd duidelijk wanneer ze zelf bewoog

en wanneer ze bewogen werd door de machine.

Bij het zien van dit tafereel schoten filosofische kwesties door ons hoofd zoals de vrije wil, de relatie tussen mens en machine en de drang om te vliegen. We kregen ook zin om zelf aan zulke touwen te hangen en ons te laten meeslepen, het moet zalig zijn om even niet te hoeven nadenken. Of we het zouden kunnen is een andere vraag. Lenigheid is niet onze sterkste kant.

VOORSPELBAAR

De voornaamste kritiek is dat dit toch wel te veel van hetzelfde was. Leuk voor even, maar zonder dat we hier afbreuk willen doen aan de ballerina's en de technici die de voorstelling mee mogelijk maakten, werd het vervelend na een tijdje. Bovendien werd onze kritiek in feite

Vliegen met behulp van technologie

teniet gedaan door het opzet van de voorstelling, dat reeds in de titel terug te vinden is.

In het eerste deel zagen we een danseres bestuurd worden door de machine en in het tweede deel kreeg de eerste danseres gezelschap

van een tweede. In het derde deel kwam er een derde ballerina bij en in het laatste deel zagen we vier danseressen naast elkaar vliegen. Vandaar *I/II/III/III*. De eerste danseres moest dus enkel rekening houden met de machine maar gaandeweg ook met achtereenvolgens een, twee en drie anderen.

Dat voegde een extra dimensie toe aan de voorstelling. Deze ballerina's konden dan wel vliegen met behulp van de technologie, ze moesten ook rekening houden met elkaar.

Hoewel het dus niet altijd even boeiend was, zette de voorstelling

ons wel aan het denken. Het was interessant te zien hoe de danseressen soms schijnbaar geen moeite deden, maar louter bewogen omdat ze nu eenmaal via touwen vastzaten aan een machine. Een pluim dus voor de choreografie, die hier gecontroleerd werd door de technici die de machine bedienden. Wij waren ook bang dat de touwen waarmee de danseressen aan de machine vastzaten, zouden afknakken en als dat zou gebeuren, zouden ze van heel hoog op het podium vallen. Chapeau dus!

Dansleken als we zijn, lijkt *I/II/III/III* ons origineel vanwege de spanning tussen mens en machine. In hoeveel andere dansvoorstellingen leveren ballerina's zich volledig over aan de technologie? Het was dus zeker de moeite.

Bookers (2) | Pigeon English

Bookers is een programma van Radio Scorpio dat naar eigen zeggen lijnen trekt tussen literatuur en muziek en daar kanttekeningen bij maakt. In het tweede semester gaat Veto de literaire samenwerking aan. Deze week lezen wij "Pigeon English" van Stephen Kelman.

MARIJKE VAN GEEL

Big City Life, me try fi get by, pressure nah ease up no matter how hard me try. Big City Life, here my heart have no base, and right now Babylon de pon me case. Dat zongen de barden van Mattafix ergens halverwege de *noughties*, maar het had evengoed het lijflied van Harrison Opuke, de elfjarige verteller van *Pigeon English*, kunnen zijn. Harri, afkomstig uit Ghana en net aangekomen in de UK, woont met zijn moeder en zus in een appartement in een sociale woonwijk net buiten Londen. In een buurt die een troosteloosheid uitstraalt waaruit de gebroeders Dardenne menig film zouden kunnen destilleren. Het verhaal neemt aanvang na de brutale moord op een van Harri's vrienden.

ASWEH

De link met Mattafix gaat echter verder dan de inhoud. *Pigeon English* verwijst immers niet alleen naar de bijzondere vriendschap die Harri sluit met – jawel – een duif, maar ook naar Pidgin English. Dat is een versimpelde versie van het Engels die eigenlijk een mengtaal is van verschillende moedertaalsprekers. Het boek is doorspekt met woorden als *asweh*, *hutious* en *bogah*, wat de *street cred* de hoogte injaagt.

Dat speciale taaltje sluit naadloos aan bij het vertelstandpunt van de elfjarige knul. Kan *Pigeon English* daarom zonder verpinken aansluiten in de lange lijst van boeken die de afgelopen jaren verschenen met een kind als verteller? Op het eerste gezicht misschien wel. Boeken als Foers *Extremely Loud and Incredibly Close* of Haddons *The Curious Incident of the Dog in the Night-Time* behandelen telkens bepaalde "serieuze" thema's, zoals de impact van de aanslag op de Twin Towers en het asperger-syndroom, op een charmante maar daarom niet minder aandoenlijke manier. *Pigeon English* draait op zijn beurt rond het nietsontziende geweld van de *gangs* in de grimme Londense buitenwijken en heeft, net als de eerder vermelde boeken, een zoektocht als uitgangspunt.

VERBRAND

Kelman gaat echter een stapje verder dan zijn collega-kinderstandpuntauteurs. Harri's kijk op de dingen is dan wel charmant, maar even goed genadeloos. De scene waarin zijn tante vertelt dat ze haar vingertoppen om de zoveel maanden zelf verbrand zodat de autoriteiten haar via haar vingerafdrukken nooit zouden opsporen en wegsturen. Dat toont aan dat de bereidwilligheid om in het land van melk en honing te blijven me-

galomane proporties aanneemt en alsmat moeilijker in de hand te houden valt.

Meer nog dan in gelijkaardige romans kan de verteller van *Pigeon English* op deze manier vanuit een kikvorsperspectief de 21ste-eeuwse maatschappij voor schut zetten. Met een beetje goede wil kan de roman gelezen worden als een hedendaagse schel-

menroman, een moderne variant op wat Dickens een tweehonderdtal jaar geleden zou geschreven hebben. Van Mattafix naar Dickens, het kan verkeren.

Benieuwd naar de soundtrack bij Pigeon English? Luister woensdag tussen 19 en 20 uur naar Bookers op Radio Scorpio (106 fm).

Lezersbrief

Vakbondbashing

We zijn allemaal vriendjes, schreef Cedric Hauben in Veto op 13 februari. Wat niet wegneemt dat sommige vriendjes gelijkjer zijn dan andere. 'Harde economische feiten' en 'gezond verstand' nopen immers tot het aanvaarden van de neoliberale pensioenhervorming. Maar is dat zo? Als studenten, dagelijks in de omgeving van boeken, journals en lectures, horen we kritischer te zijn in het blad voor onze peers en meer solidair met onze vriendjes, zoals wij dat ook van hen verwachten. Dat hoeft je niet zomaar van me aan te nemen, net dat zou van bij het begin onkritisch zijn. Want wat zijn 'harde economische feiten'? Begrijpen we de betekenis van die claim, wanneer we dat lezen? Jennifer Olmstead grapt: "The First Law of Economists: For every economist, there exists an equal and an opposite economist. The Second Law of Economists: They're both wrong." Deze grap is zeer ernstig. Voor elke consistente logica heb je een even consistente tegengestelde logica en economie is daar een topvoorbeeld van. Luister niet alleen naar Geert Noels en Paul De Grauwe, of de Students for Liberty die vorige semester onze campussen afzeilden, maar lees ook Jan Vranken, Naomi Klein en Jan Blommaert. Kijk naar het falen van het IMF in crisistijd en vooral bij het voorkomen van crisistijd. Tegelijk mogen ze wel hun leenvoorwaarden blijven stellen. Nochtans raten ze in een kerntaak. Maar macht en alternatieven worden in onze leiders niet verenigt en zo komen we bij de vergelijking dat kritiek op economie is zoals kritiek op religie in de hoogdagen van de Kerk, tot nog lang

geen eeuw geleden. Maar we moeten, zeker als studenten, kritisch zijn, omdat andere harde economische feiten mogelijk zijn. Kijk naar Chili voor de econoom uit Chicago Morgan Freedman het kapot maakte, kijk naar de modellen van groene en duurzame economie te lezen bij Peter-Tom Jones, kijk naar losse voorstellen als de Tobin taks, of hoe Mieke Vogels dit koppelt aan duurzame oplossingen in de nooit voldoende gesubsidieerde zorgsector. Dat moet je natuurlijk durven en eendrachtig eisen, maar het is een even perfecte vorm van gezond verstand. Tenzij je de claim steunt dat gezond verstand geen machtsverhoudingen mag tartten. De keuze is aan ons. Laten wij ons verleiden voor retoriek en proper opgebouwde, maar even goed relatieve, logica? Vinden wij het ok dat "iedereen gelijk", opgaat voor wie werkt, maar niet voor werklozen? Schikken wij ons om te klagen over de stijgende prijs van een tas koffie, maar niet over fiscale fraude en herstructurering? Kunnen wij ermee leven dat Duitsland de lat mag leggen, door loonkosten te kelderen? Als wij "de dupe dreigen te worden" van de "There Is No Alternative" houding, is het dan een blijk van 'respect' om dat te aanvaarden? Alleszins geen respect voor onszelf. Brutus doodde Caesar, omdat hij niet kon leven in de wereld die de dictator perpetuus hem opdroeg. Ik ben er van overtuigd dat wij (precies economisch gezien) meer keuze hebben, Cedric, met vriendschappelijke kritiek.

Alexander Van Leuven

Lezersbrief

Absurdia

Er was eens een land, laten we het Absurdia noemen. Praktisch iedereen in Absurdia was het ermee eens dat er geen democratische verkiezingen georganiseerd werden, maar dat vond men niet erg. Als compromis beloofde de regering namelijk dat ze zich nooit over politiek zouden uitspreken en enkel het Algemeen Belang zouden nastreven. Discussie over de inhoud van dit 'algemeen belang' stond uiteraard buiten kijf, want dat was té politiek. Sterker nog, discussie was gevaarlijk: het zou wel eens verdeling kunnen zaaien.

¿Estás loco? Nee, gewoon LOKO. Ja inderdaad, LOKO houdt zich bezig met meer dan het organiseren van de 24-urenloop, en is een soort mini-regering. Het verdedigen van de belangen van de student is hier de hoofdverantwoordelijkheid. Er lijkt echter een consensus te bestaan over wat er juist in het belang van 'de student' is. Zo evident is dit niet: een blauwe jongen, een tsjeef, en een linkse rakker zullen allemaal wel iets anders antwoorden. Negeren dat de jongens binnen LOKO (want geef toe: in gendergelijkheid blinken ze ook niet uit) persoonlijke ideologische voorkeuren kunnen hebben, is van een optimisme waar de Dalai Lama jaloers op mag zijn. Politiek neutraal bestaat niet. Iedere verkozen vertegenwoordiger heeft een mening. Hij/zij vindt sommige zaken belangrijk, andere minder, en soms laat het hen helemaal onverschillig. Als je dan meerdere mensen met meerdere meningen samenbrengt, leidt dat onvermijdelijk tot debat, conflicten, maar ook gedragen oplossingen. Daarom wil ik ook graag weten waar mijn studentenvertegenwoordiger voor staat, zeker in

deze woelige tijden waar besparingen in het onderwijs een reële mogelijkheid is.

Begrijp me niet verkeerd: ik heb eindeloos veel respect voor de mensen die talloze uren van hun tijd in de studentenvertegenwoordiging steken. Het probleem ligt veelal bij de structuren. Studenten kiezen hun presidium op basis van het aantal vaten deze uitdelen in de kiesweek, als er al een keuze is. Intern wordt er dan beslist wie welke post krijgt binnen de kring. In quasi elke andere studentenstad van België worden vertegenwoordigers individueel verkozen op basis van inhoud. Maar ook in Leuven zijn er kringen die het ietwat anders aanpakken. Een voorbeeld vinden we bij onze collega's van de hogeschool, waar er een sociale raad (OSR) en een kringraad (OKER) naast elkaar bestaan. Er wordt gestemd op personen, niet op ploegen. Het kan dus ook anders.

Het argument dat vaak wordt aangehaald is dat er niet genoeg geëngageerde studenten zijn. Veel kringen halen amper de 20% kiesdrempel en vinden niet genoeg medewerkers. Maar zou het niet kunnen dat de oorzaak hiervan ligt bij de beperkte keuze die studenten hebben, of bij de perceptie van de kring als louter een feestjesorgaan? Studentenraden als de GSR (Gentse Studentenraad) tonen aan dat politieke vertegenwoordiging niet enkel niet de nachtmerrie is die men ons hier voorspiegelt, maar dat zij netto een betere studentenparticipatie hebben en met meer thema's bezig zijn.

Brecht Vanacker en Jolien De Norre, studenten Sociale Wetenschappen

One of a kind

ICT

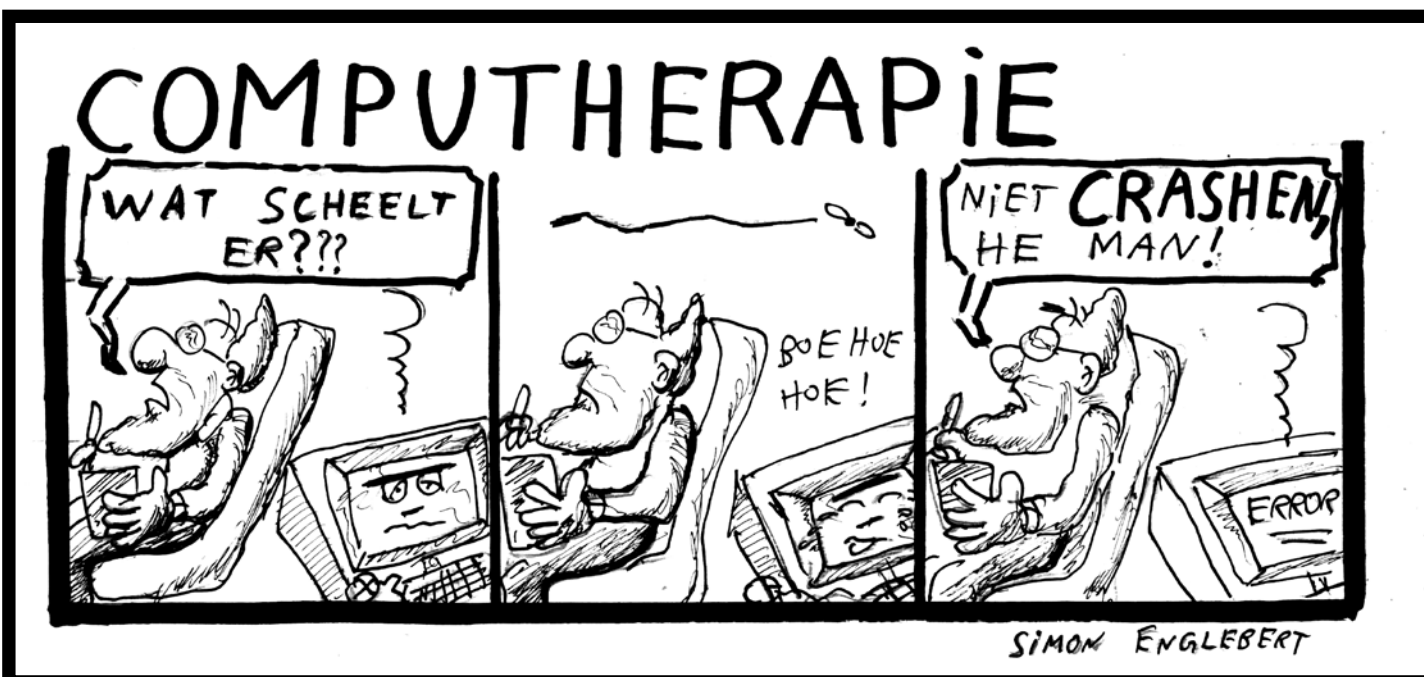
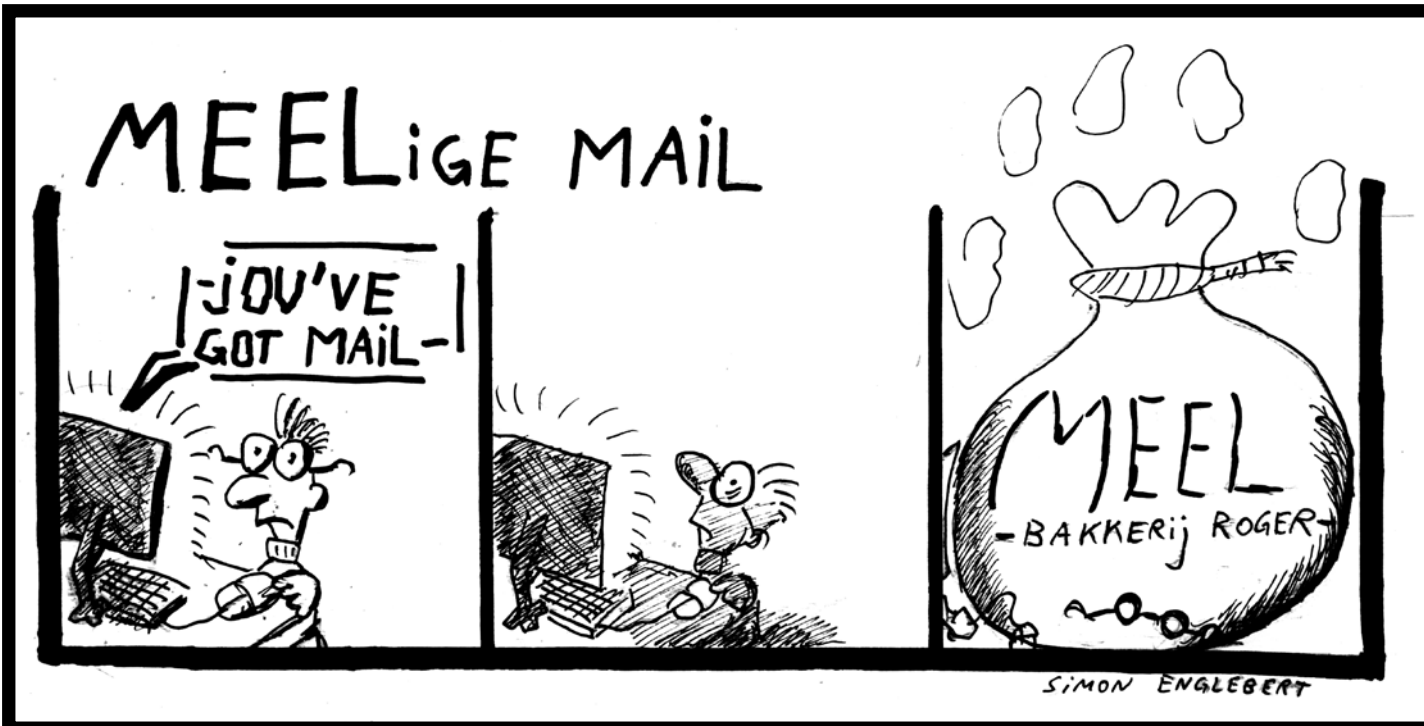
Elke week laten wij een aantal cartoonisten los op de inhoud van Veto. Op deze pagina krijgen zij carte blanche om te werken rond een bepaald thema.

Op pagina 4 brachten wij een themapagina over de ICT aan de KU Leuven. Het signaal voor onze cartoonisten om zich creatief uit te leven met mails, crashen en zoveel meer.

Een subtiel mopje hier, een fijne en stilistische pen-trek daar. En omdat u het bent, ook nog een fijn streepje computergestuurde animatie.

Pen jij ook graag een tekening bijeen? Mail naar veto@veto.be en u krijgt een pagina carte blanche. Als u natuurlijk verder raakt dan de kopvoeters die wij in onze jeugd tekenden.

Deze pagina ontstond via de tekeningen van Simon Englebert. Hij wordt heel erg bedankt.

CulKal

Maandag 27 februari

Ongehoord: Kunst & Samenleving
Lezing - 20u in STUK (www.stuk.be)

Dinsdag 28 februari

Flash Forward 3: Umland & Diederik Peeters
Theater - 20u in STUK (www.stuk.be)

Woensdag 29 februari

Billy, Sally, Jerry and the .38 gun door Steigeisen & KVS
Theater - 20u30 in STUK (www.stuk.be), ook donderdag

Norway.Today - 't Arsenal
Theater - 20u in OPEK (www.opek.be)

Helden in de Sport door Karl Vannieuwerkerke + Les Supappes
Theater - 20u Minnepoort (www.30cc.be)

Donderdag 1 maart

Missie door KVS
Theater - 20u in Schouwburg (www.30cc.be), ook op vrijdag

Zaterdag 3 maart

Finale Brabant Gedicht
Literatuur - 20u in Bibliotheek Tweebronnen (www.30cc.be)

Brahms - Sibelius door Nikolaas Kende, Brussels Philharmonic & het Vlaams Radio Orkest
Concert - 20u in Schouwburg (www.30cc.be)

Zondag 4 maart

STUKtaart: Rony Prince & Duffy Dave
Concert - 15u STUKcafé (www.stuk.be)

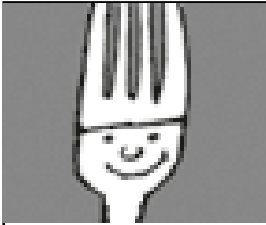
Jazz op Zondag: De Beren Gieren
Concert - 21u in STUKcafé (www.stuk.be)

Sudoku Time*

				5	9
			3		2
9	6			7	4
	1	5			4
7		9			1
		6			
	7	8			3
	8		7	9	5
5	3			4	1
					7

		4	5	8	
2	8				6
		8			7
	4			3	
	2	6		3	
5	1	8		6	
		4	7		1
	7	1	9	4	3

* Wij wensen deze Sudoku's speciaal op te dragen aan Dries Mahieu. Hoera! Hoera! Hoera!

Menu van de week

In Alma 1-2-3

27/02 - 02/03 2012

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Kippenlapje met groenten en saus	A2	€ 4.20
Kippenreepjes met wokgroenten		€ 2.70
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Ribbetjes met kruidenboter en rauwkost		€ 5.10
Sojafilet met choronsaus en groententrisotto		€ 4.20
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten en saus	A1	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	€ 4.70
Verse visfilet met dillesaus en gestoofde venkel		€ 4.70

woensdag

Beenham met gebakken bloemkool en bonne-femmesaus	A1+A2	€ 3.60
Hongaarse goulash met gebakken aardappelen		€ 5.10
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Lasagne al forno		€ 4.70
Spaghetti bolognaise groot	A3	€ 3.20
Steak met groenten en saus	A2+A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A1+A3	€ 4.70
Volkoren spaghetti met vegetarische Napolitaanse saus (klein)	A2	€ 2.70
Volkoren spaghetti met vegetarische Napolitaanse saus (groot)		€ 3.20

donderdag

Big Alma hamburger met slaatje	A1+A2	€ 3.60
Boerenworst met erwten en wortelen	A2+A3	€ 2.70
Kipfilet met broccolivulling, poolse saus en gebakken witloof		€ 5.10
Kippenlapje met groenten en saus	A3	€ 4.20
Koninginnenhapje	A1+A3	€ 3.60
Rundsbrochette met bonen en ketjapsaus		€ 4.70
Spaghetti bolognaise groot	A1+A3	€ 3.20
Spaghetti bolognaise klein	A1	€ 2.70
Stoofvlees op z'n Vlaams	A2+A3	€ 4.70
Vegetarische pizza	A2	€ 5.10
Veggie Cannelloni		€ 4.70

vrijdag

Ardeens gebrad met provençalse saus en flageoletbonen	A1+A2	€ 5.10
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten	A1	€ 4.70
Koninginnenhapje	A2+A3	€ 3.60
Pollakhaasje met hollandse saus en gestoofde prei		€ 2.70
Preitaartje met slaatje		€ 4.20
Steak met groenten en saus	A3	€ 5.10
Stoofvlees op z'n Vlaams	A3	€ 4.70

Filmticket voor slechts €6,8 ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in Alle Alma restaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de kinopolis website.

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

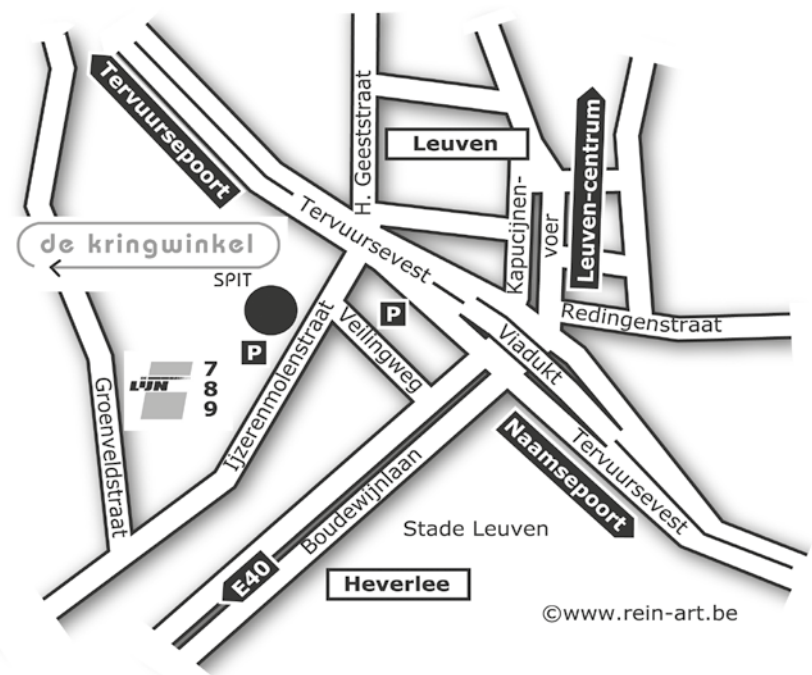
De Kringwinkel SPIT:

Ijzermolenstraat 10-12 in Heverlee

Open: ma - Vrij: 10-18u

zat: 10-17u

zo: gesloten

De goedkoopste fuifzaal van Leuven!

€355 per avond
€250 tijdens het weekend

Faculteitskringen en hogeschoolkringen aangesloten bij LOKO en OSR/OKER krijgen een korting van 105 euro per fuif.

Bij elke 4e fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis.

Voor reservaties of inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be

(advertentie)

KULEUGEN

Lijst van typisch Vlaamse woorden: Addendum

(Originele lijst te consulteren op: <http://www.kuleuven.be/toekomstigestudenten/nederland/woorden.html>)

In Leuven zeggen ze...	Wat betekent dat dan?
Spouwen	Over je nek gaan
Ik ga een kebabke steken	Ik ga even om een broodje shoarma
Wa is dees?!	Wat krijgen we nou?!
Dat is echt een schraal zat wijf.	Die meid heeft te veel pilsjes gedronken.
Indien je problemen ervaart bij het raadplegen van je IER, meer bepaald als je het examenlokaal niet kan zien, is het aangewezen om het stappenplan in deze handleiding te volgen.	Optiefen ouwe graftak, wij weten zelf niet eens hoe het IER in elkaar zit.
Oh jo, ket, doedis goe gewoon!	Je attitude bevalt me niet!
Och jong!	Je kan me wat!
Poepen	Batsen*
Muilen	Zoenen
Ik ben een stomme schacht!	Ik ben een achterlijke propedeusestudent!

* of nog: aanduwen, afkarren, afrijden, afsteken, aftoppen, baarmoeder verven, ballen, beuken, de kelder witten, de koffer induiken, de liefde bedrijven, ketsen, kezen, etc.

Gedicht van de week

I'm fighting a losing battle

Ik heb dit jaar meer dan eens
het gevoel gehad
van de meest fundamentele teleurstelling
al te vaak wordt vergeten
dat ieder uur een vrijwillig uur is

de grootste schuldige hierin
is ongetwijfeld de voorzitter.
een melkkoe die graag
de handen uit de mouwen steekt
gedoemd stilaan te sterven
op een beredeneerde manier

de mantel der liefde bleek onmogelijk
gegeven de huidige omstandigheden
je mag al blij zijn dat je iets krijgt
in mijn ogen

het punt is en blijft dat
voor alle fouten van anderen
die ik hier heb beschreven
ik er zelf ongetwijfeld
nog heel wat meer heb gemaakt

KEUZEVAK START NA PAASVAKANTIE

ISP SLUIT DONDERDAG
LES GEGEVEN

GEEN SMURRIE OVER MIJ
GEKREGEN

Colofon |

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 38 - Nummer 15
Maandag 26 februari 2012

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:
Pieter "Paris Hilton" Haeck

Redactiesecretaris & V.U.:
Els "Lily Allen" Dehaen
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Lucas "Kelly Osbourne" de Jong, Margot "Isabella Rossellini" Hollevoet, Frank "Freya Van Den Bossche" Pietermaat, Marijke "Jade Jagger" Van Geel & Nick "Miley Cyrus" De Gregorio

Schrijvers:
Ruben "Rufus Wainwright"

Bruynooghe, Sander "Jennifer Aniston" Cox, Jens "Sofia Coppola" Cardinaels, Thomas "Jeff Bridges" Cliquet, Wim "Wim Dehaen" Dehaen, Dieter "Kate Hudson" De Troij, Cedric "Mark Ronson" Hauben, Joris "Suri Cruise" Himpens, Jaana "Norah Jones" Hombroux, Tine "Jamie Winstone" Kemps, Jelle "Martha Wainwright" Mampaey, Laura "Tom Dehaene" Hollevoet, Sophie "Jamie Lee Curtis" Huys, Wouter "Liza Minelli" Goudeseune, Pieter "Michael Douglas" Hiele, Charlotte "Angelina Jolie" Vekemans, Sophie "Peaches Geldof" Soete

Fotografen:
Joachim "Kiefer Sutherland" Beckers, Johan "Willow Smith" Beckers, Andrew "Jane Fonda" Snowball, Nick De Gregorio, Thomas "Ben Stiller" Van Opens

Tekenaars:
Simon "Alexander De Croo" Englebert

Dtp:
Jens Cardinaels, Els Dehaen, Pieter Haeck, Margot Hollevoet & Andrew Snowball

Eindredactie:
Martina "Dré Hazes" Baas, Els Dehaen, Jens Cardinaels,

Thomas Cliquet & Margot Hollevoet

IT:
Joachim Beckers

Publiciteit:
Alfaset cvba - Maxim "Lisa Marie Presley" Van Hoeymissen
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro
Over-schrijvingen op rekening-nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, layout, Beroemde kinderen van beroemde ouders) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Navraag | Adam Cohen

Adam Cohen is de zoon van zijn vader. En laat die vader nu niemand minder dan Leonard Cohen zijn. Vrijdag speelde hij in Het Depot. Fysiek zagen wij weinig gelijkenis, maar op muzikaal vlak zijn beide artiesten onmiskenbaar elkaars gelijken.

MARIJKE VAN GEEL

Hadden wij aanvankelijk nog enige schroom om Adam Cohen aan de genealogische tand te voelen, verdween die al spoedig als sneeuw voor de zon. Cohen doet namelijk weinig moeite om zijn vaders erfenis te ontwijken – waarom zou hij ook – en omschrijft zijn recentste album *Like a Man* onomwonden als een hommage.

Adam Cohen: «Ik omarm de traditie en mijn afkomst. Vroeger had ik niet de moed of wijsheid om dat te doen. Het is alsof ik vroeger in een treincompartiment zat dat nog niet was aangekomen. Nu zit ik op het juiste spoor, behalve wat roken betreft. Daar moet ik echt wat aan doen (*lacht*).

Veto: *Wat deed u vroeger?*

Cohen: «Toen hield ik mij vooral bezig met sex, drugs en rock 'n roll en het meedoen in de showbusiness. Ik dacht dat kunst er wel vanzelf zou insluipen, maar dat gebeurde dus echt niet. Er zijn veel desillusies en ver-

soort muziek. Mijn palet was heel breed omdat mijn smaak zo eclectisch was.»

Veto: *U heeft even Internationale Betrekkingen gestudeerd.*

Cohen: «Ik dacht dat dat er goed in ging zijn. Ik had totaal niet de bedoeling om echt te studeren. Ik dacht dat ik, als ik een richting zou kiezen waar ik min of meer vertrouwd mee was, automatisch goede punten zou

woon. Voor mij is het absoluut een grote zegen om de "zoon van" te zijn. Er kwam altijd brood op de plank. Ik heb heel de wereld mogen rondreizen. Ik deel de genen met iemand die ik buitengewoon vind.»

«Ik besef dat ik een bevoorrecht leven heb. Ik heb zonder probleem de toestemming gekregen om muziek te maken, want er werd van mij verwacht dat ik een artiest

meer ik zijn muziek kan scheiden van het feit dat hij mijn vader is. De waarheid is dat hij geweldig is, en dat schijnt door in zijn werk, dus is dat één en hetzelfde voor mij.»

HIPHOP

Veto: *Uw vader is dus muzikaal van enorme invloed. Wat beïnvloedt u nog?*

Cohen: «Ik denk dat iedereen beïnvloed wordt door zijn ouders, dus natuurlijk is het niet alleen mijn vader die invloed heeft op mij. Ik word beïnvloed door alles waar ik mee in aanraking kom, alles wat mijn moeder speelt, alles wat ik op de radio hoor, alles wat op feesten gedraaid wordt. Dat is ook logisch, ik ben een muzikant. *My currency is music.*»

«Als ik in een café ben en een rap hoor die ik goed vind, gaat dat sowieso een rol spelen in mijn verstaan van muziek. Je kunt dus nooit over een specifieke in-

Andrew Snowball

“My music is my currency”

geefse pogingen nodig geweest om mij te doen inzien dat ik verkeerd bezig was.»

«Eerst en vooral bleek dat mijn carrière eigenlijk niets voorstelde. Ik had geen platencontract meer, ik was werkloos. Dan was er de triomfantelijke terugkeer van mijn vader naar het podium. Dat werkte heel inspirerend en versterkte mijn bewondering voor hem alleen maar. Daarnaast was ook het moment waarop ik vader werd bepalend voor het verdere verloop van mijn carrière. Dankzij mijn zoon voelde ik plots een heel natuurlijke link met mijn familie, die ik daarvoor nooit eerde.»

Veto: *Wat voor muziek maakte u daarvoor?*

Cohen: «Dat was heel uiteenlopend. Ik heb funk pornoachtige muziek gemaakt, een Franse album dat Serge Gainsbourgachtig was, een soloalbum dat in de stijl van Peter Gabriel lag, een modern rockalbum, en ook folk...»

«Ik werd op een erg jonge leeftijd verleid door muziek. Het is iets waar ik altijd mee bezig ben geweest. Zoals een kok nooit één soort van vlees kookt, zo was ik een muzikant die zich niet wou beperken tot één

halen. Ik ging nooit naar de les. Al mijn lessen waren voor de middag en ik stond op rond twee uur in de namiddag, wat perfect was voor mij. Ik studeerde voor het studentenleven, niet voor de lessen.»

Veto: *U bent ook frontman van Low Millions. Is het makkelijker solo te spelen dan met een band te moeten rekening houden?*

Cohen: «Dat is een kwestie van voorkeur en timing. Ik kan het iedereen aanraden om ooit in een band te spelen, het is als in een gang zitten.»

Veto: *Gaat u nog verder met uw groep?*

Cohen: «Ik kan niet in een kristallen bol kijken en voorspellen dat ik dat nooit meer ga doen. Ik ben op dit moment getrouwd met mijn nieuwe project. En praten over terug met de band spelen is als praten over de scheiding en het volgende huwelijk. Dat is niet hoe ik het bekijk. Mijn soloproject eist nu mijn totale toewijding.»

GENEN

Veto: *Is het een vloek of een zegen om de zoon van de grote Leonard Cohen te zijn?*

Cohen: «Het is normaal dat mensen altijd verwijzen naar mijn vader. Ik ben dat zo ge-

werd. Dat zijn allemaal gigantische voordelen. Ik heb uitzonderlijke artiesten mogen ontmoeten, mijn opvoeding was heel vrij en kosmopolitisch. Het is met andere woorden ongetwijfeld een voordeel de zoon van Leonard Cohen te zijn.»

Veto: *Heeft u dan nooit gerebelleerd tegen uw vader?*

Cohen: «Er is nooit een periode geweest waarin ik rebelleerde. Ik heb gewoonweg te veel waardering en bewondering voor hem. Mijn grootste probleem was mijn arrogantie. Ik dacht dat het enige wat ik moest doen om een succesvol muzikant te worden, opdagen op een concert was.»

«De grote fout was dat ik geen aandacht schonk aan wie ik echt was, maar eerder aan wie ik wilde zijn. Ik wilde zo hard deel uitmaken van de showbusiness dat ik niet bezig was met de kunst van het muziek maken, maar met het spel dat erbij komt kijken.»

Veto: *Luisterde u ook naar de muziek van uw vader? En luisterde u steeds met het idee "Dat is mijn vader" in het achterhoofd?*

Cohen: «Ik heb altijd naar mijn vaders muziek geluisterd. Hoe ouder ik word, hoe

vloed te spreken, alles beïnvloedt mij nu eenmaal.»

Veto: *Bent u soms bang om beïnvloed te worden?*

Cohen: «Nooit, je kunt muziek altijd uitzetten. Zelf luister ik naar alle soorten muziek. Gisterenavond luisterde ik nog naar Nick Drake, de dag ervoor naar Prince.»

GUILTY PLEASURE

Veto: *Heeft u een muzikale guilty pleasure?*

Cohen: «Ik voel mij over geen enkele soort van muziek schuldig. Maar ik hou echt van hiphop, wat sommigen gezien mijn leeftijd misschien raar zullen vinden. Ik hou er nog steeds van en vind het fantastisch, ook al staat het zeer ver van mijn leven op dit moment.»

Veto: *Wordt u daar dan ook door beïnvloed? Bestaat de kans op een Cohen hiphopalbum?*

Cohen: «Dat is echt onmogelijk. Ik heb namelijk iets heel belangrijk gevonden: mijn stem. Het is nu mijn taak om trouw te blijven aan die stem, en hiphop past totaal niet in dat plaatje.»